

STUDENT & GELD

De Kwestie: de
macht aan de
burgemeester

Robots
wekken hoop
en vrees

Volg de
groene
bordjes

International pages
inside

Blijf bij de les met Elsevier!

Nu 1 jaar *Elsevier* voor slechts € 10,- p.m.

+ Senseo Up t.w.v. € 89,99 cadeau

Helder, to the point en altijd scherp, dat is *Elsevier*. Een stijlvol opinieblad met haarscherpe artikelen, eigenzinnige columns en betrouwbare achtergrondverhalen.

10x kans op één jaar collegegeld*!

Ga naar www.elsevier.nl/studentenactie

*Wettelijk vastgesteld collegegeld.

ELSEVIER

WERELDMUSEUM
ROTTERDAM
ART GALLERY

Rondleiders gevraagd

Het Wereldmuseum in Rotterdam bezit een topcollectie van kunst uit Azië en Oceanië en het organiseert internationale thematentoonstellingen zoals nu Goud der Goden.

Belangrijke bedrijven vragen wekelijks om exclusieve rondleidingen.

Door de grote toeloop hebben we extra rondleiders nodig die flexibel inzetbaar zijn.

Als rondleider ben je het visitekaartje van het museum. Je bent vlot in de omgang en je spreekt helder en met enthousiasme.

Stuur je sollicitatie aan info@wereldmuseum.nl of bel even naar 010 - 2707 142.

NIERSTICHTING
Leven gaat voor.

Beter wachten op de trein, dan wachten op een nier.

Irritant hè, wachten?! Een nierpatiënt wacht ook. Tot z'n bloed is gespoeld, tot er een donornier is, of... tot het te laat is.

**DE WACHTLIJST
MOET KORTER!**

Ga naar nierstichting.nl

De Kwestie

06 | De macht aan de burgemeester

In de toekomst moet de macht zich verplaatsen van de kaasstolperige nationale overheden naar de burgemeesters van de metropolen. Een logische ontwikkeling of een wensdroom van politicologen?

Coververhaal

14 | Student & Geld

Studenten en hun portemonnee: we denken al snel dat die laatste vaker leeg dan vol is. Maar studenten in het hoger onderwijs blijken het nog helemaal niet zo slecht te doen.

Achtergrond

18 | Volg de groene bordjes

Eind september was er brand in het Van der Gootgebouw. De brandweer was snel ter plaatse. Maar mede dankzij de mannen en vrouwen van de Bedrijfs Hulp Verlening (BHV) die nog eerder ter plaatse waren, was het gebouw snel ontruimd. Wie zijn die BHV'ers eigenlijk?

Wetenschap

22 | Robots wekken hoop en vrees

Het leek haast een complot. In de maand waarin zorgrobot Zora een televisieberoemdheid werd, en er doembeelden oprezen van robots die miljoenen banen gaan inpikken, gingen universiteiten, waaronder de EUR, in gesprek met het publiek over de robotica.

En verder...

- 04 Uitvergroot
- 08 Campus
- 12 Ongehoord
- 22 Filosoof Markus Gabriel
- 24 De Toppublicatie
- 25 EMuziek: Shaquille Deekman
- 26 Lifestyle
- 28 Personalia en colofon
- 29 International Pages
- 32 Achterop

Erasmus Magazine/EM onafhankelijk opinie- en informatieblad van de Erasmus Universiteit Rotterdam

Gentrificatie

De spectaculaire Markthal was de afgelopen weken niet uit de media te slaan, daarbij iedereen – bewoners én journalisten van Rotterdam – amechtig hijgend van bewondering achterlatend.

Toch was niet iedereen euforisch. Maatschappijhistoricus van de EUR Zihni Özdil trok in de NRC (samen met een compagnon) fel van leer tegen het beeld als zou de Markthal er zijn voor alle Rotterdammers; volgens hen kunnen veel inwoners van de stad de smoothies en ambachtelijke worsten helemaal niet betalen. Özdil noemde de Markthal een 'historische clusterfuck van gentrificatie'. En hij ziet een trend in de stad: arme Rotterdammers hebben geen toegang meer tot sommige wijken ten faveure van vastgoedjongens en hun sjieke projecten.

Ik zie een parallel tussen de upgrade van de stad Rotterdam en die van campus Woudestein, en ik begin me toch wat zorgen te maken. De gentrificatie van de campus is bijna voltooid wanneer het glanzende multifunctionele onderwijsgebouw en het tweede deel van de parkeergarage volgend jaar af zullen zijn. Wat betekent dit voor het studentikoze karakter van deze universiteit? De broodjes en drankjes werden er al niet studentikozer – lees: goedkoper – op met de komst van de Food Plaza.

Mogen hier straks – net als bij het Centraal Station – ook geen fietsen meer in het zicht staan en kun je geen biertje voor weinig meer drinken in campuskroeg 'In de Smitse'. Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

Wieneke Gunneweg, Hoofdredacteur Erasmus Magazine & EM Online
gunneweg@em.eur.nl

LEKKER BORRELEN

Het was feest in Den Haag deze maand, want het International Institute of Social Studies (ISS) bestaat 62 jaar. De dies natalis op 9 oktober had echter niet zo'n feestelijk thema. Socioloog Kees Schuyt, voorzitter van het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI), hield namelijk een lezing over fraude in de wetenschap, doorgaans geen gezellig borreltafelonderwerp. Schuyt had een duidelijke boodschap: leer studenten en jonge wetenschappers vanaf het begin onderzoeksvaardigheden, en praat met ze over ethiek – het liefst gecombineerd in één cursus. Na dat verhaal kon iedereen toch met een gerust hart naar de borrel. TF (foto: Ronald van den Heerik)

De macht aan de burgemeester

In de toekomst moet de macht zich verplaatsen van de kaasstolperige nationale overheden naar de burgemeesters van de metropolen. Een logische ontwikkeling of een wensdroom van politicologen? Bestuurskundige Wim Derksen over de burgemeester als sterke leider of bestuurlijke hanggroepjongere. 'Ik ben er voorstander van om de verantwoordelijkheid van gekozen burgemeesters te vergroten.'

tekst Daan Rutten fotografie Ronald van den Heerik

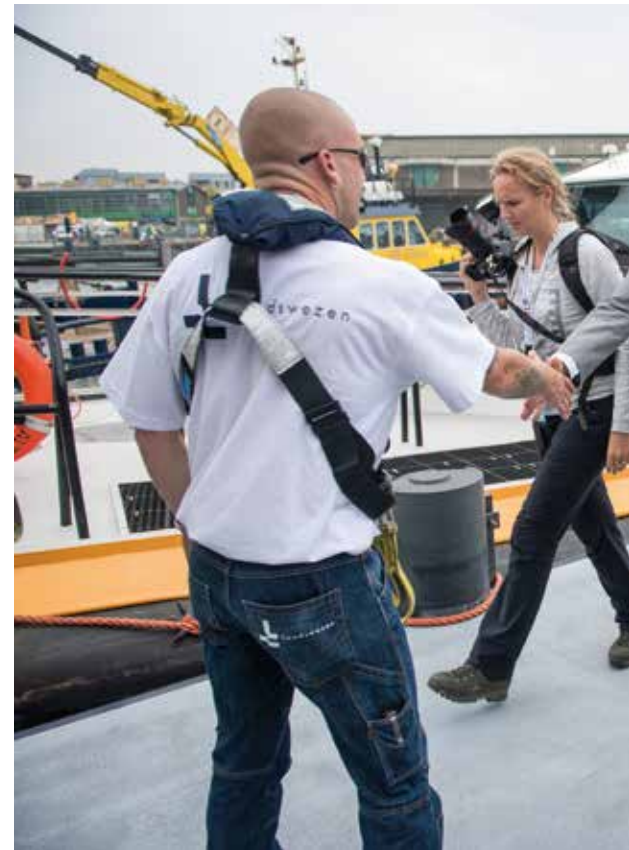

Wim Derksen (1952) is hoogleraar Bestuurskunde aan de Erasmus Universiteit. In 1980 promoveerde hij op een onderzoek naar burgemeesters. Behalve als wetenschapper is hij actief als wetenschappelijk adviseur van verschillende overheden, tegenwoordig als *academic director* van de Stedenacademie. Eerder was hij 'Chief Scientist' bij het ministerie van VROM en directeur van het Ruimtelijk Planbureau in Den Haag.

Op tafel ligt de recente Nederlandse vertaling van een veel besproken boek van de Amerikaanse politicoloog Benjamin Barber: *Als burgemeesters zouden regeren* (Nieuw Amsterdam, 2014). Barber ziet, samen met andere auteurs, zoals Bruce Katz en Jennifer Bradley ('The Metropolitan Revolution'), dat niet staten maar grote steden het hoofdtonel worden van politiek. Waar landelijke politici eindeloos zeveren over ideologie, zijn het de burgemeesters die rechtstreeks aangesproken worden door de burger. Vandaar dat het die burgemeesters veel beter lukt om tegenstellingen te overbruggen en met pragmatische oplossingen te komen. Barber roemt moderne burgemeesters als de hyperactieve Michael Bloomberg (New York), maar geeft ook hoog op van Ahmed Aboutaleb (Rotterdam) en Job Cohen (Amsterdam).

Wim Derksen bladert naar de pagina's in Barbers boek die geweid zijn aan de 'burgemeesters van de Lage Landen' en schudt zijn hoofd: "Weet Barber dan niet dat deze burgemeesters die hij ten voorbeeld stelt, nu juist bijna geen macht hebben en dat ze bovendien – weinig democratisch – benoemd zijn door de Kroon?"

U ziet helemaal niets in de toekomstvisie van Benjamin Barber? "Ik deel zijn sociaal-economische analyse dat de wereld meer en meer verstedelijkt en dat steden steeds be-

langrijker worden. Maar dat het centrum van de macht ook in de stad moet komen te liggen en dat burgemeesters alles voor het zeggen krijgen: nou, nee. Ik snap de aantrekkingskracht van dat boek van Barber, dat sterk gekleurd is door de context van de penibele Amerikaanse situatie. In de Verenigde Staten houden de Democraten en de Republikeinen elkaar in een patstelling. Een burgemeester als Bloomberg ziet daardoor kans om in het machtsvacuüm te duiken. Hij komt dan in de ogen van denkers als Barber uit de bus als een sterke leider die wél boven de partijen kan staan. Ik begrijp ook wel dat Nederlandse burgemeesters nu overal met dat boek van Barber lopen te zwaaien. Zij moeten, wat mij betreft, meer verantwoordelijkheid toebedeeld krijgen. Maar ze moeten ook niet overdrijven. Barbers boek zit, zoals veel boeken van met name Amerikaanse politicologen, vol met *sweeping statements* die klinken als de utopieën van een fanatieke Jehovagetuige. Het is een glad verhaal, dat bovendien gevaarlijk is voor de democratie."

Toegegeven: de man brengt het allemaal wat ronkend. Feitelijk pleit Barber echter voor faciliterende doeners die, praktisch en down-to-earth, problemen oplossen waar ze tegenaan lopen in de stad. En dus niet voor hoogdravende visionairs die hun smetteloze ideologieën verdedigen ten koste van alles.

'Liever géén vooruitgang, dan vooruitgang geleid door een zogenaamde grote bestuurder die als een manager in een eenmans-bedrijf rigoureuze beslissingen doorvoert'

> Wim Derksen

Burgemeester Aboutaleb
bij de opening van de
Wereldhavendagen 2014

De landelijke politiek steggelt maar door, terwijl Bloomberg grote frisdrankbikers verbiedt en de stad vrijmaakt van tabak...

"Klinkt mooi hè, maar Barber slaat de plank mis. Op zichzelf kunnen de door Bloomberg genomen maatregelen goed zijn voor de bevolking van de stad. Maar het gaat er niet om of iemand toevallig iets goeds doet. Dat zegt namelijk nog niets over het functioneren van het systeem waarin de burgemeester zijn plaats heeft. Waar het om gaat, is of er voldoende checks and balances zijn om ondemocratische bedoelingen te counteren. Bloomberg was een uitstekende burgemeester, die toevallig goed aanvoelde wat zijn bevolking wilde. Maar wat als een burgemeester zich minder gelegen laat liggen aan de bevolking?"

Waar Barber en zijn navolgers zeggen dat burgemeesters dicht bij het volk staan dan landelijke partijpolitici, ziet u dat als antidemocratisch? "Ja, inderdaad. Het is een beetje zoals de populistische leidersfiguur die zegt te weten wat het volk precies wil omdat hij ze zo goed kent. Maar het volk is altijd verdeeld en we weten sinds de Tweede Wereldoorlog waar 'sterke leiders' toe kunnen leiden. Liever géén vooruitgang, wat mij betreft, dan vooruitgang geleid door een zogenaamde grote bestuurder die als een manager in een eenmans-bedrijf rigoureuze beslissingen doorvoert. Fundamentele ideologische debatten in de de-

mocratie zijn misschien onhandig en kosten tijd, maar zijn ook ergens goed voor. Lang niet alles laat zich eenduidig en zakelijk oplossen. In belangrijke kwesties moet je nu eenmaal politieke keuzes maken. Neem de economische crisis. Elke econoom weet dat je beter kapitaal kunt injecteren in een economie in crisistijd. Tegelijkertijd zijn bezuinigingsmaatregelen veel makkelijker erdoorheen te drukken tijdens een crisis, omdat de burger de urgentie voelt dat er iets moet gebeuren. Dat is ook een waarheid. Wat is dan wijsheid? Dat is een politieke keuze, die zich niet naar herleiden tot een eenduidig rationeel en zakelijk besluit."

In het programma VPRO Tegenlicht, waarin Barber werd geïnterviewd, kwam ook Rob van Gijzel aan het woord, de burgemeester van Eindhoven. Hij ervaart dat hij als burgemeester veel meer in de melk te brokkelen heeft dan toen hij in de landelijke politiek zat en hij voelt wel voor het idee om burgemeesters de macht in handen te geven.

"Nogmaals: ik snap dat burgemeesters weglopen met dit soort ideeën. Relativering is echter op zijn plaats. Lokaal bestuur heeft vaak de neiging om de eigen rol te overschatten en parlementje te spelen. Maar waarom gaat het zo goed met de kennisindustrie in Eindhoven? Twee sleutelmomenten zijn daar in de eerste plaats voor verantwoordelijk. Ten eerste toen Philips vanuit Zaltbommel zich kwam vestigen in de stad. Ten tweede toen Philips vertrok uit Eindhoven en het natuurkundige lab openstelde voor andere bedrijven. Die kruisbestuiving heeft enorm goed uitgepakt voor de bedrijvigheid in Eindhoven. Waarom gaat het, zoals Barber zegt, weer zo goed in Detroit? Juist, omdat de prijzen zodanig zijn gedaald dat het weer interessant wordt voor bedrijven. Dat heeft op zichzelf weinig met politiek te maken. Van Gijzel blijft maar roepen dat het zo geweldig gaat met zijn Eindhoven. Waarheid is echter ook dat zijn ambtenaren hem regelmatig terugroepen met de boodschap dat hij niet zo moet overdrijven."

Toch ziet u wel de noodzaak om de autoriteit van de burgemeester te versterken. "Zeker.

Op dit moment bevinden burgemeesters van Nederland zich in een enorm lastig parket. Ze worden – kijk maar naar Aboutaleb en de rellen in Hoek van Holland – overal op aangesproken. Ondertussen zijn ze niet gekozen en worden ze in het college van B en W nogal eens kleingehouden door de wethouders. De enquêtecommissie interviewde Job Cohen over de desastreuze verlopen aanleg van de Noord/Zuidlijn. Cohen zei dat hij het allemaal zag gebeuren, maar dat het buiten zijn mandaat lag. Het waren namelijk de wethouders die de verantwoordelijkheid droegen. Bram Peper heeft die machteloosheid na zijn ambts-termijn in Rotterdam wel eens uitgedrukt door de burgemeester te beschrijven als een 'bestuurlijke hanggroepjongere'. Ik ben er voorstander van om de verantwoordelijkheid van burgemeesters te vergroten. Daarvoor moeten we naar een door het volk gekozen burgemeester, die mandaat krijgt van de bevolking om zijn politieke programma voor de stad uit te voeren. Hij kan bijvoorbeeld ook, zoals in België gebruikelijk, zelf de plaats van een wethouder innemen en een eigen specifieke portefeuille beheren. Of hij kan als gekozen voorzitter een team van wethouders meebrengen. De gemeenteraad op zijn beurt functioneert dan als een controlerend orgaan dat de burgemeester op zijn verantwoordelijkheid wijst. Dan kom je ook iets dicht bij het model van Barber. Zij het dat burgemeesters dan evengoed weer te maken krijgen met een democratisch besluitvormingsproces en lang niet zo pragmatisch en daadkrachtig kunnen handelen als Barber dat voorstelt. De vraag is ook of we bij een gekozen burgemeester de door hem opgehemelde burgemeesters als Aboutaleb en Cohen nog terugzien. Aboutaleb heeft, vrees ik, niet het charisma om kiezers voor zich te winnen, hoe goed hij het als burgemeester ook doet. En we weten wat er met Cohen gebeurd is toen hij de landelijke politiek instapte. Toen werkte zijn politiek van 'de boel bij elkaar houden' opeens niet meer." **EM**

Nu bewezen: nevenactiviteit is must op cv

Doe een jaar medezeggenschap, word actief lid bij een studie- of gezelligheidsvereniging of richt een bedrijf op. Kortom, laat werkgevers zien dat je kunt werken in een team, kunt netwerken en je mening durft te geven. Dat is goed voor je kans op een baan.

Dat blijkt uit een onderzoek onder werkgevers van Magnet.me: de netwerksite die bedrijven en (afstuderende) studenten direct met elkaar in contact brengt. Op basis van criteria waarop de ruim vijfhonderd bedrijven in het netwerk de studenten selecteren, is af te lezen waar ze de meeste waarde aan hechten. Behalve de bevestiging dat nevenactiviteiten er zeker toe doen, moet je de juiste studie kiezen, hoge cijfers halen in je master en ook een stage verhoogt je baankansen.

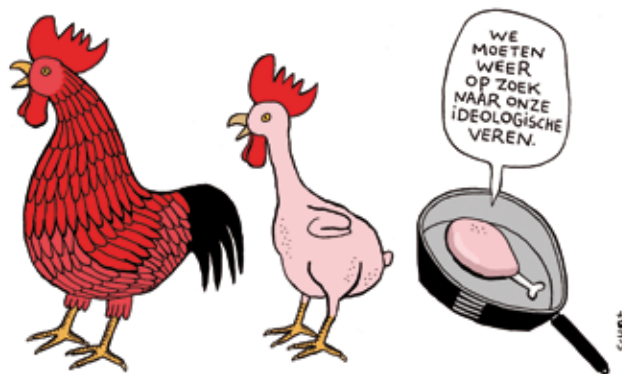
Misschien niet echt verrassend, want studenten horen al jaren dat je het met alleen studeren niet redt. Toch bleef onduidelijk of bedrijven er daadwerkelijk zo zwaar aan tillen, beredeneert Vincent Karremans van Magnet.me vanuit zijn eigen studententijd in Rotterdam. "Ik had geen idee wat bedrijven belangrijk vonden." Hij is daarom blij dat zijn onderzoek de vermoedens onder studenten bevestigt.

Johan Hazelhof van advocatenkantoor Schaap & Partners werkt al sinds de oprichting twee jaar geleden met Magnet.me en hecht de meeste waarde – naast goede cijfers (vooral in de master) – sterk aan sociale vaardigheden. "Een kantoor runnen is ondernemen en daar hoort netwerken bij." Taalvaardigheden vindt Hazelhof minder belangrijk, want uit ervaring weet hij dat studenten tijdens hun stage pas echt goed leren schrijven.

Uitgesplitst naar studies per universiteit, zijn op de Erasmus Universiteit Econometrie, Economie en Bedrijfskunde (in die volgorde) het meest in trek bij de aangesloten werkgevers. Verder zijn de financiële masters van Bedrijfskunde en Economie gewild, en niet alleen bij financiële instellingen.

Grote verschillen tussen branches zijn er niet. Ook opvallend is dat bedrijven liever zien dat studenten betere cijfers halen dan dat ze per se snel afstuderen. Iets wat haaks staat op het huidige onderwijssysteem, waar Nominaal is Normaal het tempo erin probeert te houden, ook in de latere studie jaren. **U**

Werkgeverscriteria	Percentages
Middelbare School	2,29%
Type studie	18,86%
Tempo bachelor	3,56%
Tempo bachelor	8,22%
Tempo master	5,01%
Tempo master	11,88%
Nevenactiviteiten	17,79%
Werkervaring <i>(relevante bijbaan)</i>	8,14%
Stage-ervaring	12,05%
Topsport	0,93%
Buitenlandervaring	5,71%
Taalvaardigheden	4,41%
Computervaardigheden	1,15%
Totaal	100,00%

EEN KORTE GESCHIEDENIS VAN DE PvdA

Bas van der Schot wint Inktspotprijs 2014

EM's eigen cartoonist en tekenaar Bas van der Schot heeft de Inktspotprijs 2014 voor de beste politieke spotprent gewonnen. De tekening 'Een korte geschiedenis van de PvdA' (uit *de Volkskrant* van 2 april 2014) was volgens de jury de beste politieke spotprent van afgelopen seizoen. De tekening verbeeldt de problemen bij de PvdA. Van der Schot, die behalve voor *EM* ook tekent voor de *Volkskrant* en *Vrij Nederland*, won de prijs ook al eens in 2002.

Van der Schot is natuurlijk blij met de erkenning. "Het is toch de enige prijs die politieke tekenaars in Nederland kunnen winnen." Maar dat relateert hij direct: "Je moet natuurlijk wel een beetje geluk hebben, want het is eigenlijk een soort loterij. Ik vind sowieso dat je tekeningen nauwelijks met elkaar kunt vergelijken. Het leukste van alles is, dat Peter van Straaten op het NOS-journaal iets positiefs gezegd heeft over mij. Dat is toch een grote eer", lacht Van der Schot. "Hij was namelijk mijn grote voorbeeld toen ik als jochie van zestien, zeventien jaar begon met tekenen." **GvdE**

U-raad gebelgd over naamswijziging gebouwen

Verbazing alom. Waarom was de Universiteitsraad niet vooraf op de hoogte gesteld van de naamswijziging van de gebouwen op campus Woudestein? De raadsleden riepen het College van Bestuur op dinsdag 30 september ter verantwoording.

Collegelid Straatman trok het boetekleed aan, maar maakte de kwestie eerst nog even wat erger toen hij toegaf dat het plan, al vier jaar bestond.

Vier jaar?! De raad slaakte kreten van verbazing.

Tja, de besluitvorming verdient geen schoonheidsprijs, meende ook Straatman. Die verder nog verklapte dat het voornemen weliswaar vier jaar geleden werd geuit, maar dat twee jaar geleden een 'interventie' van een decaan en de voormalige rector nodig was om de faculteiten ook daadwerkelijk te laten instemmen met de gekozen namen.

En dat er weinig (lees: één) gebouwen vernoemd zijn naar vrouwen is, meende Straatman, spijtig, maar de namen moesten nu eenmaal afkomstig zijn van wetenschappers die veel voor deze universiteit hebben betekend en inmiddels zijn overleden. Maar als er in de toekomst nieuwe namen moeten komen, wordt niet alleen de raad bijtijds verwittigd, maar zullen ook meer vrouwen worden vernoemd, belofte het College van Bestuur.

Raadslid Van Wel zag nog wel wat beren op de weg; want is er bij het vernoemen van de gebouwen wel bedacht hoe ICT hiermee om moet gaan? Gelukkig is er een projectgroep ICT-zaken die dit meeneemt, stelde Straatman de aanwezigen gerust.

O ja, en collegelid Straatman belofte verder dat de nieuwe bordjes op de campus 'nog wel worden rechtgezet' zodat ze voortaan de goede kant op wijzen. **WG**

KORAF

MEER AANVULLENDE BEURS

Een meevaller voor studenten die recht hebben op een aanvullende beurs. Die gaat als het leenstelsel wordt ingevoerd met maximaal 100 euro omhoog. Niet iedereen krijgt dat maximale bedrag, sommige studenten zullen bijvoorbeeld maar een paar tientjes extra krijgen. Maar nu blijkt dat iedereen die volgend jaar, als de basisbeurs verdwijnt, recht heeft op een aanvullende beurs ook die maximale 100 euro zal ontvangen. Het lukt DUO namelijk niet om de systemen op tijd in orde te krijgen om alle details van het leenstelsel goed te kunnen verwerken. Het ministerie van Onderwijs neemt liever geen risico met de aanvullende beurs. **HOP/TF**

UNIVERSITEIT ZET ZICH IN VOOR BEHALEN NIEUWE ONTWIKKELINGSDOELEN

De Milleniumdoelen van de VN lopen binnenkort af en er wordt druk onderhandeld over de toekomstige ontwikkelingsagenda. Grote Nederlandse bedrijven en maatschappelijke organisaties vinden dat zij een belangrijke rol kunnen spelen in duurzame ontwikkeling. Daarom ondertekenden zij eind september samen met minister Ploumen een charter over de rol van het bedrijfsleven en NGO's. Tussen de handtekeningen vinden we die van Pauline van der Meer Mohr, waarmee de EUR zich verbindt aan het visiedocument dat vooral zal worden gebruikt bij onderhandelingen binnen de VN. **TF**

POLITIEKE JONGEREN: STUDENTENBONDEN SPREKEN NIET NAMENS ONS

De jongeren van VVD, PvdA en D66 ergeren zich aan studentenorganisaties ISO en LSVb: die spreken helemaal niet namens alle studenten. De politieke jongerenorganisaties JOVD (VVD), Jonge Socialisten (PvdA) en Jonge Democraten (D66) steunen het sociaal leenstelsel van minister Bussemaker wél. Het nieuwe leenstelsel is volgens de jongeren echt sociaal en bovendien heeft het hoger onderwijs het geld dat vrijkomt hard nodig. Dwars, de jongerenorganisatie van GroenLinks, is het daarmee oneens, ondanks dat GL voor de zomer als vierde zijn handtekening onder het leenstelselakkoord zette. **HOP**

Comedy train on campus

De top van de Nederlandse stand-upcomedians trad dinsdag 30 september op in een bomvol Erasmus Paviljoen. De happening met het olijke quintet heren (v.l.n.r. Thijs van Domburg, Jan Jaap van der Wal, Howard Komproe, Peter Pannekoek en René van Meurs) was georganiseerd door SG Erasmus. **GvdE (foto: RvdH)**

Megamail

Een hoop studenten keken raar op toen ze eind september mail kregen van ene Ramon. Of de lezer hem kon helpen met zijn inschrijving voor een werkgroep.

Dat kon de lezer niet. De e-mail kwam namelijk niet helemaal op de juiste plek terecht. Massa's studenten ontvingen het verzoekje van Ramon. Dat leidde natuurlijk tot een hoop hilarische mails en Whatsapp-berichten aan zijn adres, maar ook tot serieuze vragen van EM-lezers. Is het de bedoeling dat een student zomaar een heel groot deel van zijn medestudenten kan mailen? En is hier geen sprake van een beveiligingslek?

Op twitter ging het verhaal dat de mail bij iedere EUR-student terecht was gekomen. Een rondje langs studenten van een paar faculteiten en uit verschillende jaargangen leert dat dit niet het geval is. De meesten hebben geen idee waar we het over hebben. Verschillende tweedejaars bevestigen echter dat ze het verzoek hebben ontvangen. Dat is ook Ramons lezing. Hij laat weten dat hij voor zover hij de schade heeft kunnen inventariseren een e-mailadres heeft gebruikt waarmee je alle tweedejaars bereikt. Het adres stond op SIN-online aangeduid als Erasmus Student Service Center.

De ICT-afdeling beweert in eerste instantie dat het onmogelijk is om een mail te sturen naar

een grote groep studenten. Als we ze de mail voorleggen gaan ze op onderzoek uit. Even later komt de bevestiging: er bestond inderdaad een mailinglist waarmee 7550 mailadressen te bereiken waren, waarschijnlijk het cohort tweedejaars studenten van de EUR. Nu is het wel logisch dat er dat soort lijsten bestaan, daar wordt binnen de universiteit wel vaker gebruik van gemaakt. Bijvoorbeeld om alle studenten van één vak of faculteit te mailen, of alle tweedejaarsstudenten.

Maar hoe kan een student daar zomaar gebruik van maken? Dat is een enigszins technisch verhaal, vertellen ze bij de ICT-afdeling. In SIN-online kunnen beheerders 'registratieobjecten' aanmaken. Daaraan kan een e-mailadres worden gekoppeld waarmee alle geregistreerden in dat object te bereiken zijn door de anderen binnen dat object. Deze optie is eigenlijk alleen bedoeld voor kleine groepen gebruikers, niet voor 7550 studenten. Dat mailadres kan in sommige gevallen voor gebruikers inderdaad zichtbaar zijn in SIN-online, zoals het geval was bij Ramon. Hij zag op SIN-online 'Erasmus Student Service Center' staan, met een mail-icoontje erachter. Inmiddels is dat niet meer mogelijk. Als je de mail hebt ontvangen, hoef je je geen zorgen te maken over je privacy. Ramon heeft geen lijst met alle namen en e-mailadressen van die 7550 studenten. **TF**

Rechtenalumna wint vluchtelingenaward

Op haar tiende kwam Erna Suman met haar ouders naar Nederland om de nasleep van de Balkanoorlog te ontvluchten. Het UAF, de stichting die zich inzet voor studie en werk voor hoger opgeleide vluchtelingen, kende de EUR-alumna op 4 oktober de eerste Kees Bleichrodt Award toe, vanwege haar 'uitzonderlijke prestaties'.

Erna Suman (25) heeft haar zaakjes inmiddels uitstekend op orde: afgelopen zomer behaalde de van oorsprong Servische haar master Strafrecht aan de EUR. Sinds 2012 werkt ze als buitengriffier bij de Rechtbank Amsterdam, waar ze ook haar afstudeeronderzoek deed. En nu is ze de eerste winnaar van de Kees Bleichrodt Award – genoemd naar de in 2012 overleden directeur van de organisatie.

Hoe trots ben je op het winnen van deze award?

"Ik voel me vereerd dat ik een award vernoemd naar Kees Bleichrodt in ontvangst mocht nemen. Kees Bleichrodt was een echte strijder voor mensenrechten, een inspirerende per-

soonlijkheid die helaas te vroeg is overleden. Daarnaast ben ik natuurlijk trots op mezelf vanwege het voltooien van mijn studie, waarmee ik een belangrijk doel in mijn leven heb bereikt. Ik zie een goede opleiding als een van de belangrijkste fundamenten voor de toekomst."

Welk advies zou je andere vluchtelingstudenten willen geven voor hun studie en loopbaan?

"Allereerst moet er een sterke innerlijke wil zijn: je moet geen dromen hebben, maar echt doelen. Als je jezelf een duidelijk doel stelt, volgen de motivatie en het doorzettingsvermogen meestal vanzelf. Dat zijn wat mij betreft de belangrijkste ingrediënten voor succes.

"Buiten mijn eigen motivatie en doorzettingsvermogen was de stimulans van de mensen om me heen onmisbaar. Ik kon altijd rekenen op de onvoorwaardelijke steun van mijn ouders. De trots en blijdschap die ik in hun ogen zag als ik weer een stap verder kwam, gaven mij veel positieve energie en stimuleerden mij om door te gaan."

Wat zijn, naast je werk voor de Rechtbank Amsterdam, je ambities voor de toekomst?

"Uiteindelijk wil ik graag bij een werkgever terecht komen waar ik kan doorgroeien en me zowel op persoonlijk als op juridisch vlak door kan ontwikkelen. Daarnaast vind ik het belangrijk om mijn juridische kennis in te zetten voor de maatschappij." **MVS**

EUR-gebouwen genomineerd voor Architectuurprijs

Drie bouwwerken van de Erasmus Universiteit staan op de longlist van de Rotterdam Architectuurprijs 2014: het Erasmus Paviljoen, de parkeergarage en het verbouwde University College in de stad. Ook de nieuwbouw van het Erasmus MC staat op de longlist van 44 bouwsels. Binnenkort komt er een shortlist en op 17 december wordt de winnaar bekendgemaakt.

Het Erasmus Paviljoen wordt geroemd als het 'bruisende hart' van de universiteit. Een opvallende naam op de longlist is de kersverse parkeergarage, vanwege de 'naadloze integratie van landschap, buitenruimte en utiliteit'. Het statige onderkomen van het Erasmus University College aan de Nieuwe Markt in het stadscentrum geldt waarschijnlijk als een van de grootste kanshebbers voor verdere nominatie. Volgens de organisatie combineert het nieuwe ontwerp van de voormalige stadsbibliotheek – met onder meer een houten lambrisering, natuursteen en glas in lood – 'uitzonderlijke schoonheid met technische functionaliteit voor eigentijds onderwijs'. Het Erasmus MC wordt geprezen om het grote, met glas overkapte publieke gebied, dat 'een overzichtelijke en heldere structuur geeft, van waaruit de verschillende zorgthema's goed te bereiken zijn'.

Binnenkort maakt de jury, gevormd door het architectuurcentrum AIR, de shortlist van zo'n 20 bouwwerken bekend. Zowel de jury als het publiek mag een architectonisch hoogstandje aanwijzen. De winnaars worden op 17 december bekendgemaakt. **MVS**

Mainstream

Het is weinig verrassend dat **hockey** het best is vertegenwoordigd in de lijst met topsporters. 19 studenten, waaronder wereldkampioenen Roos Drost (Geneeskunde) en Marloes Keetels (Bedrijfskunde), hockeyen op topniveau.

Ook **voetbal** doet het goed met 7 vertegenwoordigers. Wist je bijvoorbeeld dat er Excelsior- en Feyenoordjeugd rondloopt op de campus en dat er zelfs een jeugdspeler van het nationale elftal van Israël in Rotterdam studeert?

5 studenten **zeilen** op hoog niveau. Daar zitten ook olympische ambities tussen.

Topsporters studeren er aan de Erasmus Universiteit. Dat is een record volgens Erasmus Topsport.

Anders

Naast de usual suspects studeren er aan de EUR ook beoefenaars van zeer kleurrijke, onalledaagse disciplines. Zo is er een **sumoworstelende** geneeskundestudent,

zijn er twee studenten aan de economiefaculteit die serieus aan **bridge** doen,

en nog een econoom in spe **bowlt** op hoog niveau

Bron: Erasmus Topsport

4 VRAGEN OVER...

De studentendemonstraties in Hongkong. IBA-studente Elisa Pasch studeert een half jaar aan de Chinese University of Hong Kong, de plek waar de protesten begonnen.

Waarom zijn studenten massaal de straat opgegaan in Hongkong?

“Allereerst natuurlijk omdat ze meer democratie willen. Peking houdt vrije verkiezingen voor het stadsbestuur tegen. Op de achtergrond speelt echter nog meer. Een zelfstandige woning voor afgestudeerden is onbetaalbaar. Er heerst een sterk gevoel van onmacht, door de macht van het bedrijfsleven. En tegelijkertijd is het ook een identiteitskwestie. Hongkongers moeten maar weinig hebben van Chinezen, die ze *mainlanders* noemen.”

Het protest begon vrij plotseling. Had je door dat er iets stond te gebeuren?

“Zo plotseling was het niet. Op 22 september was er een *class boycott* op mijn universiteit, een week voordat de protesten zich verplaatsten naar de stad. Duizenden studenten hadden zich verzameld op het centrale plein van mijn universiteit. Toen het protest zich op 28 september verplaatste naar de stad en de politie geweld ging gebruiken is het veel groter geworden en pikten westerse media het op.”

Wat merk je op straat van de protesten?

“Buiten het centrum niet zoveel. Ik ben gaan kijken bij Mong Kok, een van de plekken waar de betogers ook in tentjes op straat slapen. Maar toen ik er was, waren de heftigste demonstraties al voorbij en waren er 's avonds maar een paar honderd mensen.

“Wat ik wel merk is dat werkelijk iedereen het erover heeft. Ik hoor het laatste nieuws van huisgenoten en medestudenten. De deurposten van het studentencomplex waar ik woon zijn versierd met gele lintjes, symbool van de studentenprotesten, net als de gele paraplu's.”

Wordt er in colleges ook aandacht aan besteed?

“Niet in colleges, maar ik krijg wel bijna dagelijks mail van de universiteit. Alumni van de rechtenfaculteit bieden bijvoorbeeld juridische hulp na het politiegeweld. En de geneeskundefaculteit staat klaar om medische hulp te verlenen. Ook de psychologen hebben per mail hun bijstand aangeboden. Zelfs het bestuur van de universiteit mailt dat ze met tranen in de ogen naar de televisiebeelden kijken. Ik sta er echt van te kijken hoeveel steun er is vanuit de universiteit.” TF

Studentenkwartier Dordtselaan stopgezet (al in 2012)

De regeling om studenten korting te geven op de huur van een kamer aan de Dordtselaan in ruil voor een paar uur gemeenschapswerk blijkt al eind 2012 te zijn beëindigd. Dat bevestigt woningcoöperatie Woonstad Rotterdam.

Het project werd in 2009 opgezet door een groep studenten, onderwijsinstellingen, de gemeente en Woonstad Rotterdam om de wijk op Zuid een nieuwe impuls te geven. Volgens de kamerverhuurder konden de studenten die in het zogeheten Studentenkwartier woonden te weinig tijd vrijmaken voor het buurtwerk. Woordvoerder Hedy Brak van Woonstad Rotterdam: “Organisatorisch was het te ingewikkeld. Studenten bleken weinig tijd over te hebben om naast hun studie- en sociale verplichtingen ook projecten

in de wijk op te zetten. De huurkorting die daar tegenover stond, was geen stimulans.” In gezamenlijk overleg met alle betrokkenen is volgens Brak besloten het project te stoppen. Woonstad Rotterdam verhuurt nog wel kamers aan de Dordtselaan, maar de ‘sociale regeling’ is niet meer van toepassing. Gemeenteraadslid Danielle Knieriem (CDA) heeft schriftelijke vragen gesteld aan het College van Burgemeester en Wethouders. “In 2012 is er nog heel positief over gerapporteerd, dus ik vraag me af wat er precies is misgegaan.”

EvR (foto: RvdH)

> Foto boven: In 2011 portretteerde EM enkele EUR-studenten aan de Dordtselaan die actief waren in de buurt, zoals hier als vrijwilligers bij een schaatsbaan voor jongeren in de wijk.

BAS VAN DER SCHOT

PLAN NAAMSWIJZIGING CAMPUSGEBOUWEN AL 4 JAAR OUD

[ONGEHOORD]

(On)gehoord is de brieven- en opinierubriek van Erasmus Magazine. De pagina's staan open voor iedereen die wil reageren op de inhoud van Erasmus Magazine of een opiniebijdrage wil schrijven over zaken die de Erasmus Universiteit in de meest brede zin, of het hoger onderwijs in het algemeen betreffen. Anonieme bijdragen worden niet geaccepteerd. Inzenders dienen hun naam, adres en telefoonnummer of e-mailadres bij de redactie bekend te maken. De redactie behoudt zich het recht voor stukken in te korten, dan wel (in overleg) aan te passen. Wilt u reageren, stuur uw bijdragen dan naar redactie@em.eur.nl

OPINIE

NWO op de helling

Docent Wijsbegeerte Paul Schuurman vindt dat 'NWO-aanvragen nog maar weinig te maken hebben met het echte wetenschappelijke bedrijf', en vindt dat 'extra geld in het vervolg moet worden ontvangen op grond van daadwerkelijk geleverde prestaties in het verleden, niet op grond van toekomstplannen'.

Ongeveer 20 procent van ons nationale onderzoeksbudget wordt verdeeld door de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO). De onvrede met het huidige subsidiesysteem is groot. Afgestudeerden, promovendi, universitair docenten en hoogleraren maken nu allemaal deel uit van een frenetische subsidie-cancan, iedereen is bezig met het schrijven van aanvragen, het beoordelen van absurde stapels aanvragen als lid van NWO-commissies, en het schrijven van adviezen als externe beoordelaar over al die aanvragen. Dit alles wordt robuust geflankeerd door een goedgevulde NWO-torenflat vol met secretarissen en beleidsmedewerkers die vlijtig en integer duizenden academici in een toestand van permanente suspens en uitputting weten te houden.

Maar is het eigenlijk geen goede zaak dat onderzoekers leren om hun onderzoeksplannen op papier te zetten en anderen daarvan te overtuigen? Jazeker, maar NWO-aanvragen hebben nog maar weinig te maken met het echte wetenschappelijke bedrijf. Een NWO-aanvraag wordt geacht een plan te zijn dat voldoende belooft om commissieleden te intrigeren, zonder zoveel prijs te geven dat het plan al lijkt uitgevoerd, want dan hoeft het niet meer te worden gehonoreerd. Daarmee zijn NWO-aanvragen uitgegroeid tot een esoterische proza-soort. Omdat het een genre is dat je tijdens een wetenschappelijke opleiding (gelukkig) niet leert, stellen universiteiten steeds vaker gespecialiseerde aanvraagkünstenaars aan. Zo houden beleidsmedewerkers aan beide kanten van de subsidiegrens elkaar bezig, tot steeds grotere frustraties van de mensen waar het eigenlijk om zou moeten draaien, namelijk: de wetenschappers.

Hoe zou het anders moeten? Naar mijn mening moeten hoogleraren en hun medewerkers (leerstoelgroepen) extra geld in het vervolg ontvangen op grond van daadwerkelijk geleverde prestaties in het verleden, niet op grond van toekomstplannen. Iedere vier of vijf jaar wordt het wetenschappelijk onderzoek van alle vakgroepen beoordeeld. De score kan plaatsvinden op grond van verschillende criteria, maar 'kwaliteit' dient het eerste en voornaamste criterium te zijn. De hoogst scorende vakgroepen krijgen een premie waarmee ze de komende periode aan het werk kunnen en extra personeel kunnen aannemen. Het is uiteraard van belang dat het geld zodanig over de verschillende discipline-soorten wordt verdeeld dat geen appels met peren worden vergeleken. Taalkundigen moeten concurreren met taalkundigen, niet met kernfysici.

Maar als hoogleraren en hun medewerkers na hun bewezen succes aldus beloond worden, wat voor garantie is er dan nog dat briljante en eigenwijze eenlingen voldoende aan de bak kunnen komen? Het huidige NWO-systeem heeft tenminste als voordeel dat die eenlingen geheel op eigen kracht een promotiebeurs of postdoc-aanstelling kunnen binnenhalen, terwijl mijn voorstel het gevaar zou kunnen hebben van toenemend nepotisme door hoogleraren. Maar daar staat tegenover dat ieder profesorenimpermium dat geen kwaliteit levert, bij de eerstvolgende beoordeling door de mand valt. En hebben hoogleraren zelf in mijn voorstel niet het grootste belang bij het aannemen van de meest getalenteerde wetenschappers? Want alleen dán zullen ze in de prijzen (blijven) vallen.

Ten slotte: mijn voorstel veronderstelt een periodieke kwaliteitscontrole, bijvoorbeeld in de vorm van een commissie van onafhankelijke—dikwijls buitenlandse—deskundigen, die iedere vier of vijf jaar de verschillende vakgroepen van één studie aan alle deelnemende universiteiten beoordeelt (iets dergelijks gebeurt nu trouwens sowieso al door de VSNU, maar zonder dat er directe financiële consequenties aan zijn verbonden). Aldus kunnen vakgroepen in de onderzoeksprijzen vallen terwijl ze 'alleen nog maar' excellente onderzoeksresultaten boeken. Zou dat niet geweldig zijn?

En NWO? Het allerlaatste plan waarover die organisatie zich mag buigen, gaat over de herscholing van haar arme overtuillig geworden medewerkers.

Paul Schuurman
Universitair Docent Wijsbegeerte EUR

EDDN

> EN DAN DIT NOG...

...voor al het kleine nieuws dat niet onvermeld mag blijven.

Tips? redactie@em.eur.nl

> Aan de schandpaal

Altijd fijn: een bezorgde omwonende in de mailbox. EDDN ontving onlangs bericht van ene meneer Van Oostendorp onder de veelzeggende titel 'Duurzame pretenties in de realiteit'. We citeren: "Foto toont leeg flesje uit papierbak bij de COPYSHOP. Het zal niet het enige zijn. Ik schat dat er duizenden per dag op de campus worden weggegooid zonder waarneembare scheiding. Ik schreef hierover al eerder en dat werd vriendelijk bevestigd. Nochtans ontbreekt deze schandpaal in het onafhankelijke EM." Wel, meneer Van Oostendorp, we zijn het roerend met u eens. Het moest maar eens afgelopen zijn. Want, beste lezer, laten we er geen doekjes om winden: het is een teringzooi! Hoog tijd om jullie aan de schandpaal te nagelen. In de vijver naast de UB dobberen namelijk meer strandballen van de EFR dan meerkotten. Sinds de opening van de Spar ziet Tinbergen Plaza eruit alsof Lowlands er zojuist heeft plaatsgevonden. Voor de ingang van vrijwel ieder gebouw ligt een berg sigarettenpeuken waar menig vertegenwoordiger van de tabakslobby zijn vingers bij aflikt. Bij iedere windvlaag vliegt het bouw materiaal je om de oren.

Nu kunnen jullie er natuurlijk ook niet zoveel aan doen, want vuilnisbakken zijn er nauwelijks. Je vindt op de campus nog eerder zwarte doosjes met de eufemistische benaming 'rattenvoederplaats' dan een fatsoenlijke plek om je afval te deponeren. Als je er dan uiteindelijk eentje treft, dan puilt het onding zo erg uit dat er meer troep omheen drijft dan plastic soep in de Stille Oceaan. En dan hebben we het nog niet eens over het waarmaken van die 'duurzame pre-

tenties' en afvalscheiding. Het is genoeg! We zijn het zat! Tot hier en niet verder! Willen jullie meer of minder troep?

> Lintje voor kwakzalver

Wat een eer moet het zijn om een week-end lang in het nieuws te zijn omdat je twee onderscheidingen krijgt. Het overkwam hoogleraar Pauline Meurs onlangs. Ze kreeg een koninklijke onderscheiding vanwege de vele maatschappelijke, wetenschappelijke en politiek relevante functies waarmee ze wetenschap en praktijk bij elkaar brengt. Een onderscheiding waar ze veel waarde aan hecht, vertelde ze. En terecht, niet iedereen mag zich zomaar Officier in de Orde van Oranje-Nassau noemen. Die andere onderscheiding nam ze niet in ontvangst. En eigenlijk vindt EDDN dat een beetje jammer. Het ging namelijk om de Meester Kackadorisprijs, de prijs die de Vereniging tegen de Kwakzalverij jaarlijks uitreikt aan een persoon of organisatie die kwakzalverij bevordert zou hebben. EDDN begrijpt dat Meurs zich niet aangesproken voelt door het woord kwakzalver, maar de Meester Kackadorisprijs zouden wij niet zomaar aan ons voorbij laten gaan. Die Vereniging tegen de Kwakzalverij is namelijk best een leuke, zij het enigszins rechtlijnige, club. Dit jaar nomineerden ze bijvoorbeeld ook Pauw en Witteman voor de jaarlijkse kwakzalversprijs omdat de 'iceman' bij ze aan tafel zat. En onder de winnaars van de afgelopen jaren bevinden zich GroenLinks, Triodos Bank, Halbe Zijlstra, vrijwel alle grote zorgverzekeraars, en zelfs de huidige rector magnificus Huib Pols. In zo'n illuster rijtje zou niemand willen ontbreken. Dat geschreeuw van de kwakzalverbestrijders neemt toch niemand serieus.

TIM DE MEY

SABBATICAL

Al jaren leef ik toe naar een sabbatical tijdens het tweede semester van dit academisch jaar. Ik heb daar via het onvolprezen arbeidskeuzemodel voor 'gespaard' en ik heb mijn taken aan het thuisfront zo georganiseerd dat niets nog het beoogde studieverblijf in de weg staat.

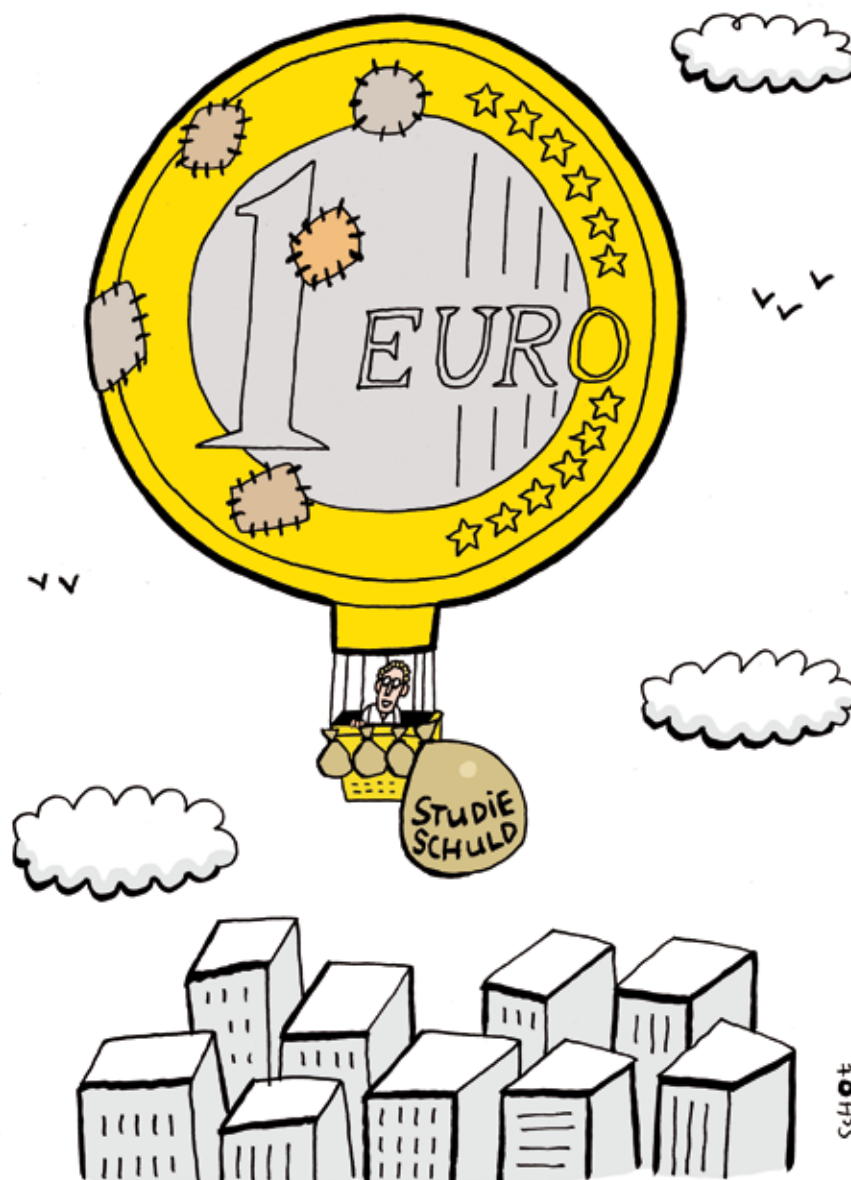
Mijn intieme vrienden hebben talrijke denkpistes aangehoord van universiteiten waar ik naartoe zou kunnen gaan en in samenwerking met wie ik daar, welk onderzoek zou willen doorvoeren. De Verenigde Staten, Oxford en Saint Andrews passeerden de revue. Ook het mogelijke onderzoeksproject en de mogelijke onderzoekspartners gingen verschillende kanten op. Uiteindelijk heb ik echter voor het mij vertrouwde Helsinki gekozen, waar ik met een bevriend collega, een boek over 'integriteit' ga schrijven, en waar ik *en passant* ook de samenwerking tussen onze Faculteit Wijsbegeerte en het plaatselijke departement Social and Moral Philosophy hoop te intensiveren.

Kortom, die sabbatical is voor mij echt wel 'een dingetje'. Iets waar ik lang naar heb uitgekeken, wat ik grondig heb voorbereid, en waarvan ik hoge verwachtingen heb.

Nu het moment nadert en ik breder kenbaar begin te maken dat ik op sabbatical ga, stel ik echter meer en meer vast dat lang niet iedereen een helder beeld heeft van wat een sabbatical eigenlijk is en behelst. Van mensen buiten de academische wereld kan ik dat nog enigszins begrijpen, want het begrip 'sabbatical' wordt in zeer uiteenlopende contexten en betekenissen gebruikt. Maar wat ik van mensen binnen de academische wereld te horen krijg, vind ik *mind-blowing*. Iemand reageerde bijvoorbeeld doodleuk: "O, dan ga je lekker op vakantie. Nou, geniet ervan!" Of een onmiddellijke collega: "Ja, jij geeft wel veel onderwijs; rust maar eens goed uit!" Of als klap op de vuurpijl: "Ben je zeker dat je naar Helsinki wilt? Wil je niet liever naar de zon? Lekker op het strand..."

Op zich vriendelijke woorden natuurlijk, ongetwijfeld ook uitgesproken met de beste bedoelingen. Bovendien is het altijd fijn dat je collega's je werk erkennen en je om die reden ook iets gunnen. Maar mag ik er misschien even op wijzen dat sabbaticals een impuls behoren te geven aan een van de kerntaken van het 'academisch bedrijf', met name wetenschappelijk onderzoek? Dat kan natuurlijk ook in de zon, 'met Kant aan het strand' bijvoorbeeld. Maar doe mij maar een portie donkere en barre dagen in het Hoge Noorden, waarin enkel bibliotheekbezoek een lichtpuntje vormt, en de wijsbegeerte volop vertroosting kan bieden.

Tim de Mey is docent Theoretische filosofie

Student & Geld

Het kan natuurlijk altijd beter

Feiten en cijfers

Zo staat de gemiddelde student er financieel voor:

€ 915 vs € 535

Uitwonende studenten hebben per maand gemiddeld € 915,- te besteden. **Thuiswonenden** minder, namelijk € 535,-.

Bijbaantje

Met een bijbaantje verdienen studenten gemiddeld € 354,- per maand.

Gemiddelde huur € 341

Studenten die op kamers wonen betalen gemiddeld € 341,- huur per maand. Daarnaast zijn ze € 150,- kwijt aan boodschappen, € 22,- aan internet en tv en € 32,- aan de telefoonrekening. Aan ontspanning, uitgaan en sport wordt zo'n € 130,- per maand besteed, een kleine € 60,- gaat op aan kleding en schoenen.

Studenten en hun portemonnee: we denken al snel dat die laatste vaker leeg dan vol is. Maar studenten in het hoger onderwijs blijken het nog helemaal niet zo slecht te doen.

tekst Britte Kastelein illustraties Bas van der Schot

Een flinke studieschuld, studiefinanciering die vooral opgaat aan bier en aan het eind van de maand alleen nog wat geld voor een boterham met pindakaas; is dat de gemiddelde student? Zeker niet, zegt Anna van Gorp.

“Heel veel studenten doen het op financieel gebied gewoon goed. Het idee heerst dat alle jongeren rood staan, maar dat blijkt reuze mee te vallen.” Voor het Nibud deed Van Gorp in 2012 onderzoek naar het financiële gedrag van studenten in het hoger onderwijs; in 2014 onderzocht ze de financiële situatie van jongeren tot en met 24 jaar. “In de media gaat het vaak over studenten die platzak zijn, maar 75 procent van de studenten staat nooit rood en 50 procent kán niet eens rood staan. De resultaten van deze onderzoeken zijn dus vooral positief en studenten blijken op veel gebieden in de pas te lopen met hun leeftijdsgenoten die al werken of een mbo-opleiding volgen. Het enige grote verschil is dat ze vaker een studieschuld hebben.”

Weet wat je besteedt

Zo erg lijkt het dus niet gesteld met de financiën van de gemiddelde student. Maar het kan natuurlijk altijd beter. En met de bezuinigingen die eraan zitten te komen wordt het voor studenten steeds belangrijker om een goed overzicht te hebben van hoe ze precies rond moeten komen. Margit Melse werkt bij de organisatie *Weet Wat Je Besteedt* (WWJB) en beantwoordt in die hoedanigheid vragen

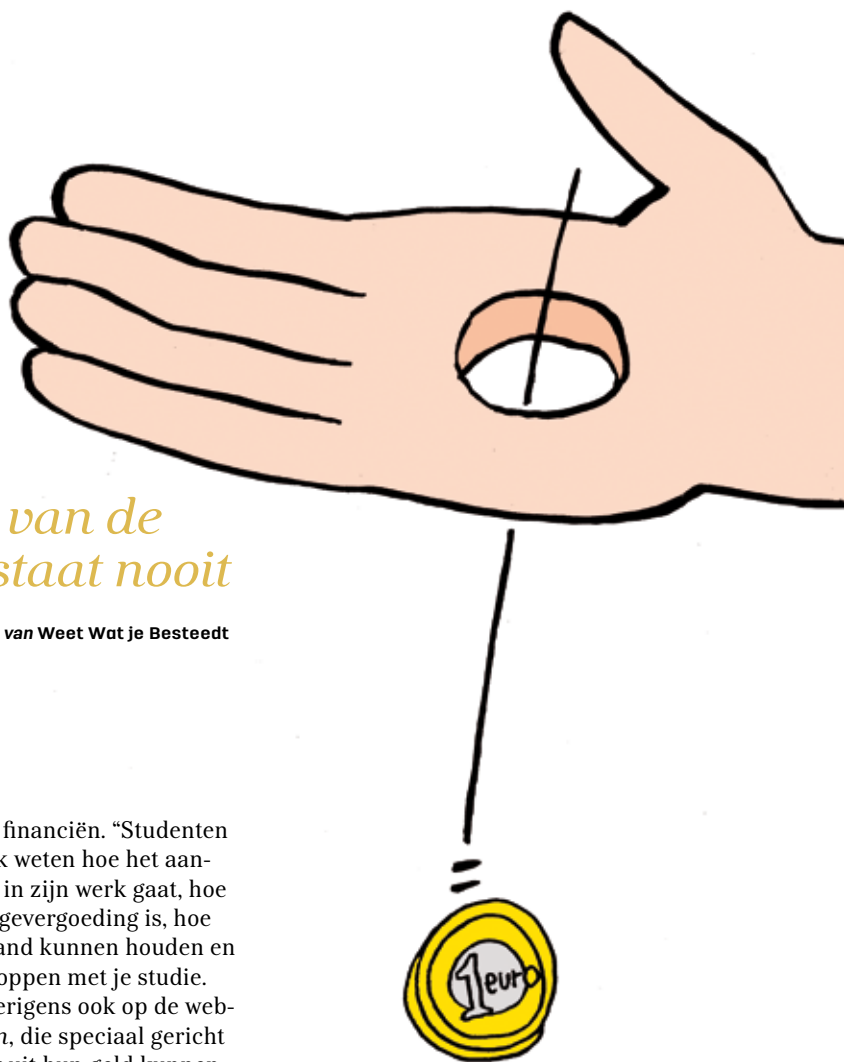
‘75 procent van de studenten staat nooit rood’

> Margit Melse van Weet Wat je Besteedt

van studenten over hun financiën. “Studenten willen bijvoorbeeld vaak weten hoe het aanvragen van huurtoeslag in zijn werk gaat, hoe hoog de gemiddelde stagevergoeding is, hoe ze hun uitgaven in de hand kunnen houden en hoe duur het is om te stoppen met je studie. Daarvoor kunnen ze overigens ook op de website www.edgie.nl kijken, die speciaal gericht is op hoe jongeren meer uit hun geld kunnen halen.”

Zelfredzaamheid

WWJB organiseert aan het begin van het collegejaar ook het project ‘Starters helpen Starters’. Young Professionals en recruiters met maximaal drie jaar werkervaring geven dan voorlichting aan eerstejaars hbo- en wo-studenten om zo hun financiële zelfredzaamheid te vergroten. Melse merkt dat eerstejaars vaak nog niet zoveel vragen hebben. “Beginnende studenten denken nog niet echt na over de toekomst. Dat heeft onder andere te maken met de ontwikkeling van het brein, die tot je ➤

Ouders dragen bij

Één op de tien ouders van studenten draagt bij in de kosten door middel van een vast bedrag per maand. 68 procent van de ouders betaalt specifieke uitgavenposten, **voornamelijk het collegegeld** (47 procent), de zorgverzekering (39 procent) en studiemateriaal (37 procent). 22 procent van de ouders draagt niets bij in de kosten van hun studerende kind.

Studieschuld

Ongeveer een derde van de studenten heeft een studieschuld, van hen weet **16 procent niet hoe hoog de schuld is**.

Kostgeld

Van de studenten die nog thuis wonen **betaalt één op de drie kostgeld**.

Sparen

Driekwart van de studenten spaart, **gemiddeld € 96,- per maand**. Van de studenten die niet sparen heeft de helft helemaal geen spaargeld.

Bronnen: Nibud Studentenonderzoek 2011-2012 & Nibud onderzoek Jongeren & Geld 2014.

Tips om geld over te houden aan het einde van de maand

Je financiën nog niet helemaal op orde of benieuwd hoe je meer kunt besparen? Deze tips van Anna van Gorp en Margit Melse zorgen ervoor dat je aan het eind van de maand toch nog wat geld overhoudt.

1. Zet je abonnementen stop. Ga (gratis!) hardlopen of fietsen, in plaats van elke maand dat sportabonnement te betalen (want wees eerlijk: hoe lang houd je dat vol?) en lees kranten en tijdschriften online.

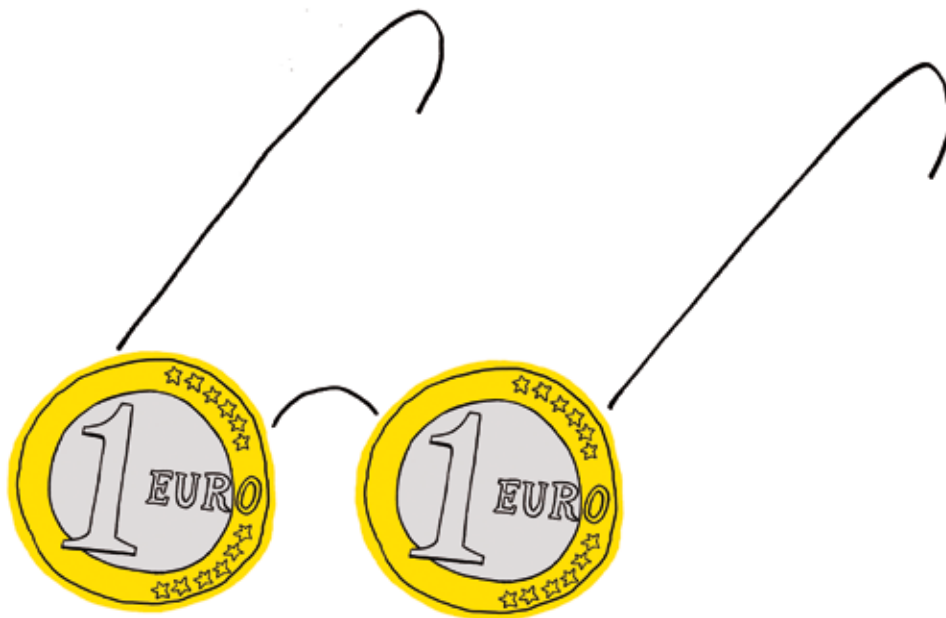
2. Je collegekaart is goud waard, bijna overal krijg je korting. Hetzelfde geldt voor **de Rotterdampas** (ook goedkoop verkrijgbaar voor studenten die niet in Rotterdam wonen maar hier wel studeren).

3. Huur niet te duur. Doe bijvoorbeeld **de huurprijscheck** op de website www.huurcommissie.nl.

4. Koop tweedehandsspullen voor je kamer, of vraag rond bij vrienden en familie of zij nog iets bruikbaar hebben staan.

5. Denk goed na of het nodig is om rood te staan. Dit biedt je bank vaak als vanzelfsprekend aan, maar die mogelijkheid maakt het alleen maar verleidelijker om toch nog iets te kopen terwijl je eigenlijk geen geld meer hebt.

6. Op www.financieelstudieplan.nl krijg je met een paar muisklikken inzicht in je eigen in- en uitgaven en kun je jezelf vergelijken met de gemiddelde student.

vijfentwintigste doorgaat. De hersenen zijn gewoon nog niet zo goed in het maken van een langetermijnvisie of -planning."

Terwijl een beetje plannen niet onverstandig is, net als de nodige zelfkennis. Want hoewel de gemiddelde student het best goed doet (zie kader 1), is er volgens Van Gorp een klein groepje dat in de risicozone valt. "Dat zijn studenten die statusgevoelig zijn of erg impulsief. Denk bijvoorbeeld aan diegene die met uitgaan vaak een rondje geeft omdat het zo gezellig is. Of aan iemand die altijd de nieuwste telefoon heeft en meegaat met alle trends."

Ook WWJB onderscheidt verschillende types in hoe jongeren met geld omgaan. Melse: "Dat zijn de levensgenieter, de trendsetter, de toekomstplanner en de regelaar. De laatste twee komen er meestal wel, de eerste twee zijn veel impulsiever met geld en denken weinig aan later."

Weet waarvoor je leent

Toch valt 'later' moeilijk helemaal te negeren. Als je nu een bachelor volgt, is de kans groot dat je tijdens je master geen studiefinanciering meer zult ontvangen. Van Gorp: "Een nieuwe student weet straks niet beter, maar het is heel lastig om je financiële gedrag te veranderen als je gewend bent aan die basisbeurs." Van Gorp verwacht dat studenten straks meer zullen gaan werken, langer thuis zullen blijven wonen en meer zullen gaan lenen. "Dat is op zich niet erg, maar zorg er wel

'Studenten die statusgevoelig zijn, of erg impulsief, vormen een risicogroep'

› Anna van Gorp van het Nibud

voor dat je op de hoogte bent van alle voorwaarden als je een lening afsluit. Veel studenten weten niet dat je al vanaf dag één dat de lening ingaat rente op de lening opbouwt." Uit onderzoek van het Nibud in 2012 bleek dat bijna een kwart van de studenten niet leende uit noodzaak of om hun studie te betalen, maar om 'leuk en relaxed' te kunnen leven. Niet slim, volgens Melse. "Denk altijd goed na over je leengedrag en leen alleen als het een investering is. Bijvoorbeeld om stage te kunnen lopen, een veelbelovend bedrijfje op te starten of werkervaring in het buitenland op te doen. Als je geld leent om luxe op vakantie te kunnen gaan, dan is dat bedrag daarna helemaal weg en krijg je er niks meer voor terug." **EM**

‘De eerste maand viel tegen’

Wie: Isabelle Lier (18)

Wat: eerstejaarsstudent Rechten

Woont: sinds september op kamers in Rotterdam

Uitgaven

HUUR: € 390,- per maand.

EXTRA KOSTEN: Samen met mijn huisgenoten betaal ik € 2,50 aan internet per maand, € 6,- voor de televisie en € 6,- voor de huur van de wasmachine.

STUDIEKOSTEN: Mijn ouders betalen mijn collegegeld. Studieboeken koop ik in eerste instantie zelf, maar als ik echt niet uitkom, mag ik het geld terugvragen van ze.

TELEFOONREKENING: Die betaalt mijn vader gelukkig nog – tot ik 19 ben. Het is best een duur abonnement dus daar ben ik wel een beetje bang voor straks.

VERZEKERING: Mijn inboedelverzekering betaalt mijn vader ook, mijn zorgverzekering ga ik zelf betalen.

BOODSCHAPPEN: Dat viel vies tegen. Ik had de eerste maand € 200,- gereserveerd voor boodschappen en dat is allemaal opgegaan. Meestal ga ik naar Albert Heijn of de Hema; ik koop veel in de aanbieding, of het goedkoopste dat ze hebben.

KLEDING: Tja, ik werk in een kledingwinkel. Voordat ik op kamers ging, gaf ik daar ongeveer mijn hele salaris gelijk weer uit, dat gaat nu niet meer. Ik denk dat het nu tussen de € 100,- en € 150,- per maand is; dat is wel even wennen.

UITGAAN: Dat probeer ik zo goedkoop mogelijk te doen, ik geef er tussen de € 50,- en € 100,- aan uit. Afgelopen zomer ben ik naar veel festivals geweest, dat is heel duur. Volgend jaar wil ik dat weer kunnen doen, dus daar zal ik voor moeten sparen, of mijn vakantiegeld ervoor gebruiken.

Sparen

Ongeveer € 50,- per maand, die ik meestal aan het begin van de maand gelijk opzijzet. Ik wil binnenkort mijn rijbewijs gaan halen, dus daar heb ik de afgelopen tijd voor gespaard.

Op kamers

Ik wist al een paar maanden van tevoren dat ik deze kamer kon gaan huren, dus toen heb ik een begroting gemaakt. Tot nu toe zijn inkomsten en uitgaven in balans; voor de borg en andere kosten heb ik gespaard. Van de inrichting van mijn kamer heb ik bijna niks zelf betaald; sommige dingen had ik al, zoals het bureau en de tv. De rest komt vooral van Ikea.

Tevreden?

Best wel. De eerste maand viel even tegen, omdat ik geen uitwonende beurs had ontvangen, maar verder gaat het goed. Gelukkig helpen mijn ouders als het nodig is. Eerst was ik van plan om in de weekenden vaak naar huis te gaan, dat is toch goedkoper. Maar ik vind het eigenlijk heel lullig om alleen dáárvoor langs te komen, en in het weekend is het juist leuk in Rotterdam. **BK (foto: RvdH)**

Volg de groene bordjes

Eind september was er brand in het Van der Gootgebouw (voorheen M). De brandweer was snel ter plaatse. Maar mede dankzij de mannen en vrouwen van de Bedrijfs Hulp Verlening (BHV) die, zoals het hoort, *nog* eerder ter plaatse waren, was het gebouw snel ontruimd. Wie zijn die BHV'ers eigenlijk? Hoe houden ze de campus veilig? En hoe word je BHV'er?

tekst Gert van der Ende fotografie Michelle Muus

Enthousiaste vrijwilligers gezocht

De BHV is altijd op zoek naar enthousiaste vrijwilligers. Bovendien is er nog een aantal specifieke vacatures: Ploegleider voor het Tinbergengebouw (H-gebouw), 2 BHV'ers voor het Sandersgebouw (L-gebouw), 1 BHV'er voor de Universiteitsbibliotheek, en 1 BHV'er voor het Erasmusgebouw (A-gebouw) of het P-gebouw.

> Meer informatie is te vinden op www.eur.nl/bhv

Als op maandag 3 november – de eerste maandag van de maand – klokslag 12 uur de sirenes van het landelijke luchtalarm zullen loeien, is dat voor de circa half miljoen Bedrijfs Hulp Verleners in Nederland – en dus ook de 25 mannen en vrouwen van de BHV op de campus – behalve een oorpijnigend, wellicht ook een feestelijk geluid: want die maandag wordt voor de derde maal de jaarlijkse Dag van de BHV gevierd. Stafmedewerker Veiligheid Harmen Rebel is vanuit zijn functie tevens Hoofd Bedrijfs Hulp Verlening op campus Woudestein. Hij werkt inmiddels alweer ruim drie jaar bij de universi-

teit en de brand eind september in het Van der Gootgebouw was de grootste calamiteit die hij beroepsmatig meemaakte. Want gelukkig blijft de campus doorgaans gevrijwaard van rampspoed en narigheid. “Zo’n een à twee keer per jaar is er echt wat aan de hand”, schat Rebel in. “Iets waar de BHV aan te pas moet komen. Meestal gaat het dan om ontruiming bij brand.”

‘Kleinere dingetjes’ komen daarentegen wekelijks voor, bijvoorbeeld mensen die onwel worden. Ook daar gaat regelmatig een BHV’er op af, al komen de ongelukkigen dan vrij snel bij een van de 24 direct oproepbare EHBO’ers op de campus terecht; toch een iets andere tak van sport.

Portofoon en oranje hesje

Als het goed is, merken studenten en medewerkers slechts sporadisch dat er zoiets bestaat als een BHV. Hooguit die enkele keer dat er een brandalarm afgaat en er een ontruimingsoefening wordt gehouden. De meesten van ons vinden dat een mooie gelegenheid om in die

extra pauze buiten een bakkie te doen of een sigaretje te roken, al zijn er nog genoeg mensen die geërgerd reageren omdat er per se nog een mailtje de deur uit moet of een telefoontje moet worden gepleegd. Deze – doorgaans gelukkig lichte – aversie jegens oefeningen is nogal onterecht, al was het maar omdat ze worden gedaan in het belang van de veiligheid van iedereen die op de campus studeert en werkt.

Meestal oefenen de BHV'ers echter zonder dat iemand er last van heeft, legt Rebel uit. Dat doen ze zo'n tien keer per jaar. De oefeningen zijn vaak gepland, maar een paar keer zitten er ook ongeplande acties bij.

Elke oefening heeft zo zijn thema, zoals 'herkennen van gevaar', gewondenvervoer of 'gebruik van de portofoon'. Die laatste is zo'n beetje het belangrijkste apparaat dat de BHV'er tot zijn of haar beschikking heeft, en bevindt zich in werkuren te allen tijde onder handbereik, alsook overigens het oranje hesje. "Iedereen heeft een portofoon", legt Rebel uit. "Bij een brandmelding of een andere dreiging waarvoor ontruiming essentieel is, krijgt iedere BHV'er een oproep. Zij moeten dan zo snel mogelijk ter plekke zijn. Onze streeftijd is drie minuten."

Overigens beperken de werkzaamheden van BHV'ers zich niet tot het louter uitrukken bij ongelukken. Zij geven door het jaar heen ook korte instructies aan docenten – 'Volg de groene bordjes naar buiten' – en voeren af en toe campagne om veiligheid onder de aandacht van studenten en medewerkers te brengen.

Teamplayers

De EUR telt momenteel zo'n 25 BHV'ers. Ze zijn allemaal medewerker, zijn van alle leeftijden en van allerlei rangen en standen, al zijn de echt hogere gremia en hoogleraren niet of nauwelijks vertegenwoordigd. Overigens zijn de dames in de meerderheid. "Die 25 is een beetje aan de weinige kant", vindt Rebel. "We moeten echt richting de dertig, maar dat gaat niet vanzelf. We moeten er redelijk aan trekken." En dat terwijl BHV'er worden nou niet echt moeilijk is: je moet gezond zijn en na een tweedaagse opleiding buitenshuis levensreddende handelingen kunnen verrichten, zoals reanimeren en kleine brandjes blussen. "Wel moet je een *teampayer* zijn en vergt het enige *commitment*", aldus Rebel. "Al was het maar vanwege de tijd die in je wordt geïnvesteerd. Dan mag je van iemand verwachten dat hij minimaal een jaartje of drie BHV'er blijft." Getuige het aantal jubilea afgelopen zomer – van 15, 25, en zelfs 35 jaar – lijkt dat doorgaans niet al teveel moeite te kosten.

De praktijk

Bij de brand in het Van der Gootgebouw kon dan 'eindelijk' al de opgedane kennis in de praktijk worden gebracht. Omdat aanvankelijk onduidelijk was hoe groot de brand was, werden voor de zekerheid direct 15 BHV'ers

naar de plek des onheils gestuurd. Allereerst werd een verkenning uitgevoerd, vervolgens werd geprobeerd te blussen – dat bleek echter een klus voor de brandweer – waarna tot ontruiming van het gebouw werd overgegaan. Dit gebeurde overigens in samenwerking met zogeheten ontruimingsmedewerkers, van wie er zich op elke gang van elk gebouw twee moeten bevinden. "Toen de brandweer eenmaal was gearriveerd, hielpen BHV'ers hen door de weg te wijzen en materiaal te leveren", vertelt Rebel. "Anderen stonden bij nooduitgangen en buiten om mensen op te vangen." Inmiddels is intern een en ander geëvalueerd. "Op een paar kleine, niet nader te noemen dingetjes na, is alles goed verlopen." **EM**

BHV'ers rukken uit voor een oefening (links)

Oefening in gewondenvervoer in de hal voor de Aula (onder)

Wordt Emma BHV'er van het jaar?

Ieder jaar kunnen instellingen en bedrijven hun BHV'er van het jaar nomineren. De winnaar krijgt behalve een kristallen award een prijs van 2000 euro – de helft voor zichzelf, de andere helft voor een goed doel. Voor de Erasmus Universiteit is Emma Hamilton, in het dagelijks leven werkzaam bij de capaciteitsgroep Media van het ESHCC, voorgedragen.

Wanneer werd je BHV'er en waarom? "Ik kwam bij de BHV in de herfst van 2011. Vooral omdat ik de campus en de universiteit ook op een andere manier wilde leren kennen. Het is een leuke manier om mensen van andere faculteiten en afdelingen te ontmoeten, die ook graag de campus veilig willen houden."

Waarom vind je de BHV belangrijk? "Als er iets gebeurt, is het belangrijk om snel in actie te kunnen komen en mensen snel in veiligheid te kunnen brengen. Ook is het voor iedereen belangrijk dat er mensen zijn die weten hoe de noodroutes op de campus lopen en die weten wat ze moeten doen in bepaalde situaties. Als BHV'er zit je dicht bij het vuur, soms letterlijk."

Wat doe je zoal als BHV'er? "We oefenen veel soorten situaties die mogelijk wel kunnen gebeuren op de campus: brand of rookoverlast in kantoren, een gaslek in een collegezaal, een calamiteit in de ruimte waar de servers staan, dat soort zaken. Wij doen simulaties, soms in

samenwerking met de brandweer, de politie of ambulancepersoneel. En we oefenen in vaardigheden, zoals communicatie en reanimatie. Ook is het belangrijk om alle gebouwen echt goed te leren kennen en exact te weten waar de BHV 'toolkits' zich bevinden."

Wat is de grootste calamiteit die je hebt meegemaakt? "De brand in het Van der Gootgebouw eind september. Helaas was ik die dag ziek. Zodoende moest ik het nieuws volgen via Facebook en achteraf via de evaluatie. Natuurlijk wil ik niet dat er dat soort dingen gebeuren, maar ik vond het wel jammer dat nu er echt iets aan de hand was, ik er niet bij was om te kunnen helpen."

Robots wekken hoop en vrees

Het leek haast een complot. In de maand waarin zorgrobot Zora een televisieberoemdheid werd, en er doembeelden oprezen van robots die miljoenen banen gaan inpikken, gingen universiteiten, waaronder de EUR, in gesprek met het publiek over het wel en wee van de robotica.

tekst Daan Rutten fotografie Marcel van den Bergh

Eva, zo heet de robot die de gasten van het avondsymposium verwelkomt in het gebouw van het Haagse *University College*. Eva kan de bezoekers een drankje aanbieden en ze praat als R2D2, de in onbegrijpelijke ringtones brabbellende robot uit *Star Wars*. Veel meer is het nog niet. Bovendien, leren de bezoekers later, wordt ze bestuurd door een persoon achter de schermen. Waarmee ze dus het niveau van een radiografisch bestuurbare auto niet of nauwelijks overstijgt. Maar toch: *'the robots are coming!'* Dat roepen althans de onderzoekers van de universiteiten van Delft, Leiden en Rotterdam in koor. Ze trokken gezamenlijk op in hun bijdrage aan het jaarlijkse publieksdebat *U-meet*, met ditmaal – toeval – de robotica als centraal thema. Hoe denken deze robotwetenschappers eigenlijk over de actuele vragen die zich plotsklaps opdrongen in het publieke debat van die week? Zorgrobot Zora kwam in het nieuws. Een bejaardentehuis in Vught zet haar in als spelmaatje, maar ook als vriendin voor eenzame bejaarden, om een emotioneel gesprek mee te voeren. Maar zijn robots hier wel geschikt voor? In precies dezelfde dagen kwam het nieuws vanuit de universiteit van Oxford, dat robots in de

nabije toekomst miljoenen banen gaan innemen. Bijna de helft van het bestaande werk, zeggen de onderzoekers, kan worden geautomatiseerd. Zorgen robots ervoor dat nog meer mensen zonder werk komen te zitten de komende jaren?

Prangende vragen

Het zijn, zo leerde de bijeenkomst, een paar prangende vragen die opdoemen bij de onvermijdelijke opmars van de robot. Rechtsfilosofe Bibi van den Berg (voorheen werkzaam bij de Erasmus Universiteit, nu bij de Universiteit Leiden) wees op de vergaande consequenties die de robot heeft voor recht en aansprakelijkheid. Een robot laat zich immers definiëren als een machine, maar dan wel eentje die een grote mate van zelfstandigheid heeft in zijn interactie met de omgeving. Maar wat als zo'n robot plots een bejaarde aanvalt? Een huisdier opzuigt? Of per abuis een kindje van de trap duwt? Op dit moment kunnen we nog redelijk uit de voeten met het zogenaamde meester-slaaf-principe. De meester, dat wil zeggen de eigenaar of de maker, is in eerste en laatste instantie verantwoordelijk voor alles wat de robot doet. De vraag is echter wie of wat verantwoordelijk is als zo'n robot bestaat uit allerlei onderdelen van verschillende makers, die gezamenlijk een autonoom opererend ding hebben gebaard, dat beslissingen neemt die niet waren te voorzien. Frankenstein! "We hebben", zegt Van den Berg, "nog niet de goede antwoorden in het recht geformuleerd die nodig zijn om dit soort problemen te tackelen."

En zo is er meer dat onze aandacht behoeft. Neem nou zorgrobots. Die komen op plaatsen waar we onze beste vrienden nog niet toe zouden laten. Hoe weten we dat deze robots niet gevoelige informatie doorspelen naar de fabrikant? We kunnen voorlopig niet anders dan filosoferen over dit soort ontwikkelingen.

Zombie-effect

Kunnen robots als Zora eigenlijk ons vertrouwen winnen? Ook dat is iets wat de toekomst moet uitwijzen. Maar er is wel al iets meer over te zeggen. Je zou misschien verwachten dat hoe menselijker de robot wordt, hoe beter deze in staat is om de o zo aardige en invoelende zuster te vervangen. Tja, dat blijkt toch niet echt het geval. EUR-filosof Jos de Mul sprak op de bijeenkomst van het 'zombie-effect': robots worden eng wanneer ze te zeer op mensen gaan lijken. Dat heeft, zegt De Mul, ongetwijfeld iets te maken met onze westerse cultuur, die mede geworteld is in de christelijke cultuur. Alleen de monotheïstische God is degene die levende wezens mag scheppen. Als de mens het zich in zijn hoofd haalt om een wezen te creëren met een eigen bewustzijn, moet dat wel tot hybris en rampspoed leiden. Een taboe dat volgens De Mul in Japan, waar ze veel verder zijn met het scheppen van robots die de mens qua uiterlijk benaderen, niet bestaat.

Hetzelfde fenomeen werd door Roy de Klein, cognitief psycholoog uit Leiden, beschreven met de term 'uncanny valley'. Hoe meer een robot op een mens gaat lijken, hoe meer ons vertrouwen daalt in een robot, want hoe *unheimlich* deze robot wordt. Pas als een robot nagenoeg gelijk wordt aan de mens, stijgt volgens De Klein het vertrouwen weer. De Klein linkt het fenomeen van de *uncanny valley* aan onze evolutie. Zodra we een mens tegenkomen die net iets te veel afwijkt van andere mensen, doet deze ons denken aan iemand met een ziekte. Daarbij komt dat we ook

niet willen dat robots teveel een leven op zichzelf gaan leiden. Dat maakt ze namelijk onvoorspelbaar en oncontroleerbaar.

Robotbouwer Joost Broekens (TU Delft) kiest er daarom doelbewust voor om zijn robots, zoals Eva, een onmenselijk uiterlijk te geven en ze te laten praten in een taal die voor mensen onbegrijpelijk is. Begint een robot met je te praten, zegt hij, dan verwachten we alweer veel meer van zo'n robot. En dat werkt teleurstellingen in de hand.

Miljoenen banen ingenomen

En hoe zit het nu met die banen in de toekomst? Die vraag kwam niet aan bod tijdens het symposium, dat vooral inging op problemen als vertrouwen, privacy en ook geweldpleging door robots. Zo wees filosoof Etienne Augé (EUR) erop dat de beroemde robotwetten van Isaac Asimov allang met voeten worden getreden. Volgens filosoof en biochemicus Asimov (1920-1992) mocht een robot nooit en te nimmer mensen vermoorden. Met de komst van *drones* is dat eerste robotgebod als niet meer dan achterhaald te beschouwen.

Desgevraagd willen De Mul en Augé wel ingaan op de invloed van robots op de werkgelegenheid. Ze voorspellen allebei dat robots inderdaad veel banen zullen gaan innemen. Dat geldt niet alleen voor simpel handwerk volgens De Mul: "Want ook gaat het, volgens de universiteit van Oxford, om intellectuele taken. Accountancy, bijvoorbeeld, kan ook automatisch gedaan worden. Dat gaan we steeds meer zien." De Mul denkt echter dat de robotisering niet direct tot massaontslagen zal leiden. "Met de computer, die ook heel veel werk uit handen neemt, gebeurde dat toch ook niet? Mensen gaan ander werk doen. En er moeten ook weer mensen zijn die de apparatuur fabriceren, vervolmaken en in de gaten houden." Augé ziet dat er

omwentelingen aankomen. Maar dat is helemaal niet erg. "Robots gaan ons voedsel bezorgen. Dus we hoeven niet eens meer te werken. Werken wordt dan een vrije keuze en we kunnen ons gaan toeleggen op wat we echt willen doen. Kunst maken. Filosofie bedrijven. Of wat je maar wilt." En zo filosofeerde men nog lang door in het Haagse, over toekomstmuziek, met Eva als serveerster. **EM**

In Huize Elisabeth in Vught doen bejaarden gymnastiek onder aanvoering van zorgrobot Zora. (boven)

Een bejaarde dame heeft lol met Zora (links)

De wereld bestaat niet (maar eenhoorns wel)

De Duitse filosoof Markus Gabriel is een van de snelst rijzende sterren binnen de mondiale wijsbegeerte. Met uitspraken als 'de wereld bestaat niet, maar eenhoorns wel' is hij een graag geziene gast op conferenties en in de media. Eind oktober spreekt hij in het Erasmus Paviljoen. Een profiel van Duitslands jongste filosofiehoogleraar ooit.

tekst Tim Ficheroux fotografie Oliver Hohmann

Eenhoorns bestaan, maar de wereld niet. Wie denkt dat dit wartaal van een trippende hippie is, heeft het mis. Het is het stokpaardje van de Duitse filosoof Markus Gabriel, een van de snelst rijzende sterren binnen de mondiale wijsbegeerte. Werp een blik op zijn cv, en je mond zal openvallen van verbazing. Bij zijn aanstelling als hoogleraar Kennistheorie aan de Universiteit Bonn in 2009 was hij de jongste filosofiehoogleraar in Duitsland ooit. Gabriel is pas 34, maar op zijn cv prijken bijna honderd publicaties, waaronder elf boeken in de afgelopen tien jaar. Hij is gasthoogleraar aan elf universiteiten, van Japan tot Brazilië, en geeft regelmatig lezingen overal ter wereld. Nu zijn er natuurlijk wel meer productieve jonge wetenschappers, maar Gabriel weet ook nog eens een uitzonderlijk groot publiek te bereiken. Zijn nieuwste boek, *Warum es die Welt nicht gibt*, werd een bestseller en 'katapulteerde hem definitief het pantheon van de Duitse publieksfilosofie in', aldus *Trouw* in april. Deze maand verschijnt de Nederlandse vertaling *Waarom de wereld niet bestaat* en op 27 oktober spreekt Gabriel in het Erasmus Paviljoen.

Waarom de wereld niet bestaat

"Wie van jullie gelooft in het bestaan van eenhoorns? Ieder gezond denkend mens zal zeggen dat er geen eenhoorns zijn. Ik ga beargumenteren dat ze wél bestaan, maar dat de wereld niet bestaat." Zo begint Gabriel zijn TEDTalk (te zien op YouTube) waarin hij overtuigend uitlegt dat de wereld niet bestaat. In ons alledaagse taalgebruik gaan we er volgens de hoogleraar kennistheorie namelijk vanuit dat we onderdeel zijn van één groot geheel. Termen als de natuur, realiteit, het universum en de wereld verwijzen niet naar enkel deze planeet, maar suggereren een allesomvattend iets. Volgens Gabriel is het bestaan van dat allesomvattende ding een illu-

sie. Hij trekt in zijn werk fel van leer tegen de metafysica, wat hij definieert als een poging om een allesomvattende theorie te vinden. Hoe zou je 'de wereld' kunnen omschrijven? Als de totaliteit van alle dingen, aanwijsbaar in ruimte en tijd. Maar waar schaar je ideeën, dromen, concepten of relaties dan onder? Die zijn niet aanwijsbaar in ruimte en tijd, maar ze zijn er wel. Gabriel gebruikt zelf het voorbeeld van het feit dat de aarde groter is dan de maan. Dat is niet aanwijsbaar, maar wel waar. Het is een feit. Je zou een stapje verder kunnen gaan door te zeggen dat 'de wereld' de totaliteit van alle feiten is. Maar ook dat is onzinnig volgens de Duitser. Pak maar eens een blanco A4'tje en schrijf daar een minuut lang alle willekeurige feiten op die in je opkomen. Allereerst is het natuurlijk een nutteloze exercitie om de kleur van je sokken, de naam van een BN'er en de laatste film die je hebt gezien in één categorie te proppen. Maar belangrijker nog – en hier volgt Gabriels bewijs dat de wereld niet bestaat – je A4'tje met willekeurige feiten is zelf ook een feit geworden. Je zult dus een nieuw lijstje moeten maken. Maar dan heb je weer een feit gecreëerd en moet je nog een nieuw lijstje maken. De hoeveelheid feiten is oneindig. Een allesomvattende term als 'de wereld' suggereert een oneindigheid. Maar we kunnen helemaal niet uitzoomen en alles (dingen, feiten, waarnemingen, en/of ervaringen) bij elkaar optellen. Er zullen altijd weer nieuwe dingen, feiten, waarnemingen, en/of ervaringen komen.

Waarom eenhoorns wel bestaan

Okay, stel dat ik dit als lezer accepteer. Gabriel bewijst hiermee toch niet het bestaan van eenhoorns? Nee, maar als we accepteren dat 'de wereld' niet bestaat, moeten we ons afvragen wat we dan precies bedoelen als we zeggen dat iets wél bestaat. Meetbaarheid is daarvoor een veel gebruikt criterium. Dat

'Ieder gezond denkend mens zal zeggen dat er geen eenhoorns zijn. Ik ga beargumenteren dat ze wél bestaan, maar dat de wereld niet bestaat.'

> Markus Gabriel

Markus Gabriel: Bestaan heeft niets te maken met meetbaarheid.

iets bestaat wil zeggen dat je het kunt meten. Je voelt het al aankomen: onzin, aldus Gabriel. Probeer straks in de collegezaal maar eens het aantal mensen te tellen dat een baard heeft. Dat is vrij simpel uit te drukken in een getal, zou je zeggen. Maar je buurman heeft lange bakkebaarden. Tel je die mee? En de jongen voor je die zich vanmorgen niet heeft geschoren en behoorlijk wat zichtbare stoppels heeft? Beschouw je die blonde donsharen op je eigen kin als baard? Als jij je blonde donsharen koestert, zal je jezelf meetellen. Die jongen met die volle hipsterbaard achterin de zaal zal echter op een ander getal uitkomen, jouw blonde donsharen voldoen niet aan zijn concept van een baard. Als een concept als 'baard' al zoveel twijfels oproept, hoe tel je dan 'liefde' of 'democratie'? Bestaan heeft dus niets van doen met meetbaarheid, zegt Gabriel. Maar wat betekent bestaan dan wel? Het betekent dat iets verschijnt binnen een context.

Bekijk nu eens op YouTube de korte animatiefilm *Charlie the Unicorn* van Jason Steele. In het filmpje zit overduidelijk een eenhoorn. Sterker nog, het zijn er drie. Als bestaan betekent dat iets verschijnt binnen een context, kunnen we claimen dat eenhoorns bestaan. Er zijn eenhoorns, namelijk in de korte animatiefilm *Charlie the Unicorn*.

Pig shit

Voor de leek zal dit een boeiend en vernieuwend verhaal zijn, maar collega's van Gabriel vinden zijn ideeën nu niet bepaald wereldschokkend. Universitair docent Sjoerd van Tuinen, die Gabriel uitnodigde om naar Rotterdam te komen: "Onlangs kwam Gabriels boek uit in het Frans. Mijn Facebooktijdlijn ontplofte zowat met niet malse commentaren." Zo schreef een van zijn collega's: *"The quantity of steaming pig shit is really impressive! Someone should stop this abomination, in the name of Gaia!"* Toch denkt Van Tuinen dat Gabriel vanuit academisch oogpunt wel degelijk interessant is, maar niet vanwege bovenstaande ideeën, die zijn vooral voor het grote publiek. "Vrijwel alle filosofie van Immanuel Kant tot nu was subject-georiënteerd", legt Van Tuinen uit. Met andere woorden: je kunt dingen alleen maar begrijpen als product van menselijke waarneming of ervaring. "Maar dat heeft ook geleid tot relativisme. De afgelopen vijftien jaar zie je verschillende pogingen tot een object-georiënteerde filosofie." Kort door de bocht: dingen bestaan zonder dat er enige vorm van menselijke ervaring of waarneming nodig is om ze te begrijpen. "Dat is echt een breuk met het verleden. Gabriel is interessant omdat hij een beetje tussen die twee stromin-

gen in hangt." Van Tuinen noemt Gabriel een 'correlationist'. "Dat is een concept van Gabriels vriend Quentin Meillasoux en het houdt in dat je het denken nooit los kunt zien van het zijn en andersom."

Toegevoegde waarde

Een rondgang langs filosofiestudenten leert dat velen wel eens van Gabriel gehoord hebben, maar dat maar weinig studenten bekend zijn met zijn werk. Maria Brederode, tweedejaars Wijsbegeerte, bekeek zijn TEDTalk omdat ze namens faculteitsvereniging ERA de komst van Gabriel mede organiseert. "Ik vond het best geniaal. Hij gaat met zijn stelling 'de wereld bestaat niet' in tegen constructivisten. Eigenlijk valt hij alles en iedereen aan."

Brederode maakte zelfs een button met 'de wereld bestaat niet'.

Brederode vindt het ook boeiend dat Gabriel een mediapersoonlijkheid is geworden. "Je hebt natuurlijk mensen als Alain de Botton, die filosofie ook voor een breed publiek toegankelijk maken, maar De Botton is in eerste instantie een televisiemaker of schrijver.

Gabriel is ook nog eens een serieus academicus." Matthijs Geleijnse, eveneens tweedejaars Wijsbegeerte, wijst op het didactische belang van publieksfilosofie. "Een serieus academisch werk belandt maar bij een heel klein publiek. Als een hoogleraar dat begrijpelijk weet uit te leggen in de media, heeft dat echt toegevoegde waarde."

En voor dat didactische element ben je bij Gabriel aan het juiste adres, denkt ook Sjoerd van Tuinen. "Hij is een begenadigd spreker, zet in zijn boek moeilijke concepten kernachtig en begrijpelijk neer, en hanteert met het grootste gemak filosofen uit allerlei verschillende tradities."

> Markus Gabriel gaat op 27 oktober in het Erasmus Paviljoen in gesprek met Henk Oosterling. Zijn boek *Waarom de wereld niet bestaat* verschijnt deze maand bij Boom Filosofie.

> NIEUWS KORT

Nobelcomité maakt duidelijke keuzes

Duidelijke keuzes van het Nobelcomité begin deze maand bij het uitreiken van de Nobelprijzen. Met de prijzen voor chemie en natuurkunde werd toepassingsgerichte wetenschap beloond, en tussen de winnaars van de prijs voor de fysiologie vinden we (weer) een vrouw.

De Nobelprijs voor de natuurkunde gaat dit jaar naar de uitvinders van een blauw lampje dat een revolutie veroorzaakte in de wereld van de elektronische verlichting. In de vroege jaren negentig wisten de Japanners Isamu Akasaki en Hiroshi Amano samen met de Amerikaans-Japanse Shuji Nakamura een helderblauwe LED-verlichting te maken. Er waren al lange tijd rode en groene LED-lichtjes, maar blauw ontbrak nog. Rood, groen en blauw kunnen samen wit licht maken en alle andere kleuren mengen. Daardoor kon zuinige LED-verlichting een alternatief worden voor de energieverblindende gloeilampen. De prijs voor de chemie is toegekend aan drie onderzoekers die een supermicroscop mogelijk hebben gemaakt waarmee wetenschappers op molecuulniveau waarnemingen kunnen doen: Eric Betzig, Stefan Hell en William Moerner. Vroeger was het onmogelijk om te zien hoe eiwitten zich door lichaamcellen verplaatsen, hoe synapsen in de hersenen ontstaan en hoe eiwitten zich gedragen in een embryocel. Die deeltjes zijn te klein om door een lens te bekijken. De Duitse onderzoeker Stephan Hell vond in het jaar 2000 een oplossing. Met een laserstraal liet hij fluorescerende moleculen oplichten, terwijl een tweede laserstraal alle licht uitschakelt, afgezien van een klein stukje stof op nanoschaal. De Amerikaanse wetenschappers Betzig en Moerner hebben in 2006 een andere manier gevonden waarin steeds slechts één molecuul licht afgeeft: ze kunnen als het ware per molecuul het licht aan- en uitzetten. Als je dan de verschillende 'foto's' over elkaar heen legt, krijg je een enorm gedetailleerd beeld.

De Nobelprijs voor de fysiologie is voor de Amerikaan John O'Keefe en het Noorse echtpaar May-Britt en Edvard Moser. Zij deden onderzoek naar het GPS-systeem van de hersenen. May-Britt Moser is de elfde vrouw die de prijs ontvangt, de overige 196 winnaars zijn mannen. Moser is in deze eeuw al de vijfde vrouwelijke winnaar van de Nobelprijs voor de fysiologie. **HOP/TF**

> TOPPUBLICATIE

Onderzoekers van de EUR **publiceren** heel wat. Zo nu en dan zit er een toppublicatie tussen. **Gwen Masclee**, onderzoekster op de afdeling Medische Informatica van het Erasmus MC, kwam erachter dat het combineren van bepaalde medicijnen de kans op een maagbloeding tot dertien keer vergroot. Ze publiceerde erover in het gerenommeerde *Gastroenterology*

Pijnstillers die de maag laten bloeden

Per jaar lopen acht- tot tienduizend Nederlanders een acute maagbloeding op, en dat is voor vijf tot tien procent van de patiënten fataal. Vaak ligt de oorzaak bij medicijngebruik. Van veel middelen is bekend dat ze afzonderlijk het risico op een maagbloeding vergroten, "maar over het combineren van medicijnen en risico op een maagbloeding wisten we weinig", zegt Gwen Masclee, eerste auteur van de publicatie. Het effect van die combinaties blootleggen was dan ook het doel van het internationale onderzoek, waarvoor de gegevens van bijna 115.000 patiënten met een maagbloeding werden opgevraagd. De data zijn afkomstig uit maar liefst zeven databases in Denemarken, Italië en Nederland. De onderzoekers onderscheidden elf groepen medicatie die allen een verhoogd risico op een maagbloeding geven. Vervolgens werd gekeken of ze in combinatie met andere medicijnen de kans op een maagbloeding verhogen. Het opvallendste resultaat werd gevonden bij de niet-selectieve NSAID's. Dat zijn grotendeels huis-tuin-en-keukenmiddeltjes, zoals ibuprofen en diclofenac, die zonder recept bij de drogist verkrijgbaar zijn. Als deze worden gebruikt door mensen die ook al steroiden slikken, bijvoorbeeld reumapatiënten, wordt het risico op een maagbloeding dertien keer hoger. Ook de combinatie van de niet-

selectieve NSAID's en bepaalde bloeddrukverlagende middelen zorgt voor een veel hoger risico.

Het gaat bij alle gevonden effecten wel om het 'relatieve risico', dus de verandering in de risicofactor ten opzichte van het risico dat al aanwezig is als geen van de onderzochte medicatie wordt genomen. Bovendien blijft het risico op een maagbloeding bij combinatie van medicijnen nog steeds gering. Van de duizend mensen die bijvoorbeeld de risicovolle combinatie van ibuprofen en steroiden slikken, kan uiteindelijk bij 64 een maagbloeding worden toegeschreven aan het combineren van medicijnen. De publicatie in *Gastroenterology*, het meest vooraanstaande tijdschrift voor het wetenschappelijk onderzoek naar het maag-darmstelsel, kan huisartsen helpen bij het voorschrijven van medicamenten. Maar het is volgens Masclee ook een waarschuwing voor patiënten. "Als zij besluiten niet-selectieve NSAID's te kopen, moeten ze zich ervan bewust zijn dat ze er niet lukraak eentje kiezen bij de drogist, maar eerst advies vragen aan de huisarts." **EvR**

Het artikel van Masclee, getiteld Risk of Upper Gastrointestinal Bleeding From Different Drug Combinations, is online te raadplegen via ScienceDirect.

> EMuziek

‘Muziek met een persoonlijke boodschap’

Shaquille Deekman (20) is dit jaar begonnen met de International Bachelor Communication and Media (IBCoM). Hij zingt, schrijft liedjes en speelt piano en gitaar

tekst Gert van der Ende fotografie Michel de Groot

De zolderkamer van Shaquille Deekman, ergens in een rijtjeshuis in Spijkenisse, laat als het gaat om de passie van haar bewoner aan duidelijkheid niets te wensen over: vinylplaten van bands als de Stones, Bob Dylan en Simon & Garfunkel – “Ja, ik ben opgegroeid met ouwelullenmuziek, dan krijg je dat” – aan de muur, een microfoon op een standaard pontificaal in het midden van de ruimte, een opengeklapte laptop met opnameprogramma in de aanslag op het bureau, keyboard en gitaar ernaast, elders nog een kast met platen. Kortom, alles bij de hand als hij plotseling inspiratie krijgt. En dat gebeurt nogal eens; gisteren nog. Dan springt hij uit bed, zingt of speelt het melodietje dat hem binnenviel in, om vervolgens weer de slaap te hervatten. “Dan kan ik het later terugluisteren. Ik heb tientallen van die kleine stukjes muziek opgenomen. Soms gebeurt er drie weken niets,

en dan is het ineens weer raak.”

Nu moeten we niet denken dat Shaquille alleen in bed regelmatig de geest krijgt, zo’n beetje alles kan ervoor zorgen dat hij een muzikaal ideeetje krijgt. “Zo zag ik laatst een meisje aan het water, donker gekleed, niet al te vrolijk kijkend, ja, dan bedenk ik daar meteen een verhaal bij, en dat schrijf ik dan op.”

Vanaf het moment dat hij op zijn zevende van zijn vader een gitaar kreeg, is hij verslingerd aan het instrument. Les nam hij nooit, maar hij leerde alles zichzelf aan, dagelijks minstens een uur oefenen om vooral de techniek in de vingers te krijgen. Op zijn twaalfde kwam er de piano bij; ook dit instrument probeert hij geheel autodidactisch onder de knie te krijgen. Shaquille is sowieso vaak alleen in de weer. Als het om muziek maken gaat wisselt hij zijn dagelijkse solistische exercities minimaal een keer in de week af met een middagje jammen in een popcentrum in Schiedam. “Ontzettend gaaf en ook daar kom ik altijd weer met een hoop ideeën van terug.”

Aan specifieke genres bindt hij zich niet: folk, rock, jazz, blues, pop, het kan allemaal. De zelfgeschreven teksten zijn meestal in het Engels, maar kunnen ook zomaar in het Nederlands zijn. “Ik luister ook naar van alles, zolang de muziek maar een boodschap heeft. Daarom zeggen de meeste top-40-platen en genres als dance me helemaal niets. Ik wil zelf ook een boodschap in mijn muziek proberen te leggen. Mijn muziek is een mix van stijlen, de Shaquille-mix zeg maar, maar er zit wel altijd een persoonlijk verhaal in, een eigen ik.”

Graag draagt hij die boodschap ook over op een publiek, al staat hij wat betreft optreden nog in de kinderschoenen. Haast heeft hij echter niet, ook niet om muziek op internet te zetten. “Je kan maar één keer een eerste indruk maken, dus daar moet je voorzichtig mee omgaan”, klinkt het wijs.

Liefst gaat hij straks verder in de muziek, maar vooralsnog hoeft hij een echte keuze nog niet te maken. “Voorlopig ben ik nog wel even bezig met mijn studie. En die is uitermate goed te combineren met elke dag muziek maken.”

> **Shaquille Deekman treedt op 23 oktober op tijdens ‘Wie is de beste singer/songwriter?’ in het Erasmus Paviljoen. Aanvang: 20.00 uur.**

> CÉLINE'S CHOICE

Céline studeerde in Amsterdam, maar kwam acht jaar geleden naar O10. Inmiddels is ze een grote bekende bij de lokale horeca. Voor elke EM selecteert ze voor jullie de mooiste voorstellingen, de leukste exposities en de tofste party's in de stad.

Songbird

Songbird is het *singer-songwriterfestival* van Rotterdam waar groot en beginnend talent elkaar ontmoeten in de Doelen. Het festival duurt twee dagen, waarbij op zaterdag vooral grote namen staan – in drie verschillende zalen, zoals Racoon, Jacqueline Govaert (bekend van Krezip, maar speelt nu haar tweede soloplaat) en het swingende Gabriel Rios. Op zondag kun je op muzikale ontdekkingsstocht in maar liefst zes zalen. Bekende artiesten als Dotan, bekend van het nummer 'Home', en minder bekende, opkomende artiesten wisselen elkaar die dag af. De kaartjes voor dit festival zijn altijd snel uitverkocht, dus zorg dat je er op tijd bij bent.

> **Wanneer:** zaterdag 22 en zondag 23 november in de Doelen. **Toegang:** € 34,- **info:** www.songbirdfestival.nl

Mme Masette

Hoewel het eten op de EUR met de komst van de Foodcourt zeker is verbeterd, kan ik me voorstellen dat je soms in een tussenuur behoefte hebt aan een (nog) gezelligere locatie om te lunchen. En gelukkig voor jullie is dat lunchtje niet ver weg. Als je tram 7 pakt en uitstapt bij de Jericholaan, ligt daar het Franse Mme Masette. Geheel ingericht in Frans *brocante* met gebloemd servies en heerlijke gerechten, zoals een *croque monsieur*. Daarnaast maken ze iedere dag het heerlijkste gebak, zoals *tarte tatin*, sjokoladesjijkoeken, *pistache fudge*, limoenmerengue, brownies en *N-Y-cheesecake*. Door de inrichting misschien meer een tip voor de vrouwelijke studenten, maar zeker de moeite waard als je een uurtje vrij bent.

> **Waar:** Oudedijk 217b. **Openingstijden:** woensdag t/m vrijdag van 09.00 – 17.00 uur; zaterdag en zondag van 09.30 – 17.00 uur

Halloween

Het Amerikaanse griezelfeest beleef je op 31 oktober gewoon in eigen stad. De avond wordt ingeluid met een *Zombie Walk*. Dus aan de slag met schmink! Verf je gezicht wit, gelardeerd met een paar bloedende hoofdwonden en donkere ogen, en zet de stad op zijn kop. Onderweg vinden er zombie-horrorscènes plaats (deze zijn vooraf ingestudeerd, hetgeen natuurlijk wel een beetje suf is). Het is de bedoeling dat figuranten die op terrasjes zitten door zombies worden aangevalen, vervolgens 'gedeeltelijk' worden geconsumeerd, om zich daarna aan te sluiten bij de 'Zombie walk'. Ben je niet zo goed met kwasten, geen probleem: voorafgaand kun je je op verschillende plekken in de stad voor tien euro laten schminken door een heuse *make-up artist*. Na de zombie walk zijn er een aantal griezelige feestjes in Rotown, WORM en de Vibes.

> **Wanneer:** 31 oktober vanaf 19.00. **Info:** www.tocado.com of het feestboekje

O10 vs O20

Als je geen Rotterdammer bent, maar hier wel studeert, is er iets belangrijks dat je moet weten: je hoort nu bij Rotterdam en dan heb je automatisch een gemeenschap-pelijk vijand, namelijk die andere stad in het land waar Rotterdammers de naam niet van uitspreken. Een echte Rotterdammer noemt deze stad steevast O20. Als je O20 zegt, moet je er ook vies bij kijken, want aan die stad is alles verkeerd. Ik biecht altijd eerlijk op dat ik eigenlijk uit O20 kom, maar als ik dan ook nog eerlijk vertel dat ik voor die 'stinkclub' uit de ArenA ben, zijn de rapen gaar. In debatcentrum Arminius wordt maandag 27 oktober de vraag gesteld wanneer deze vete is ontstaan. Zijn Ajax en Feyenoord

altijd al aartsrivalen geweest? Een stadshistoricus uit Rotterdam en eentje uit O20 gaan met elkaar in gesprek. Bijvoorbeeld over wat waar is van het verhaal dat het Noordzeekanaal is aangelegd om de groei van Rotterdam tot de grootste stad van Nederland tegen te gaan. Om er alvast in te komen: luister naar 'Pleuris Amsterdam' van Jules Deelder. "Azzofter vedder niks gebeur... Azzof de wereld om hunnie draai? Hallo, wie zijn ze dan metter Amsterdam dan? Wat interesseer mijnet nou watter in die grafstad gebeur? Geen ene moer toch zeker?"

> **Wat:** De vete tussen O10 en O20. **Waar:** Arminius Kerk. **Toegang:** € 2,50

> UIT/GAAN

Knus en sfeervol

De Oude Binnenweg heeft een leuke collectie bars, restaurants en cafés. Het knusse en ietwat oubollige *Sijf* verdient, gezien het interieur, de menukaart en de livemuziek, een eervolle vermelding.

Sijf
Oude Binnenweg 115

Sfeer 8
Sjanskansen 7
Studentikoosheid 6
Biertje € 2,40

Het is een bijzonder stukje Rotterdam: de Oude Binnenweg. Een knus straatje – zo'n beetje de enige plek in het stadscentrum die ongeschonden uit het bombardement kwam – dat een prettig contrast vormt met het chaotische winkelgeweld van enkele meters verderop. Na een drukke dag shoppen op de Lijnbaan kun je de teugels laten vieren bij het fraai ingerichte hoekpand *Sijf*, waar de indrukwekkende hoeveelheden zware speciaalbieren en voedzame vleesgerechten uitstekend op elkaar zijn afgestemd. Het vriendelijke personeel is bovendien uitermate behulpzaam om je bij elk gerecht te voorzien van een passende biersuggestie, waardoor je je geen zorgen hoeft te maken of je bij de (zeer malse) spareribs nou beter een Westmalle Tripel of een Straffe Hendrik kunt drinken.

De uitgebreide drank- en spijzenkaart is niet het enige waar het wat oubollig ogende *Sijf* op teert. Op het verwarmde terras kun je uitstekend een hele middag of avond naar het winkelend publiek kijken, terwijl je het binnen snel warm krijgt van het prachtige art-deco-interieur. Zware houten tafels, blinkende kandelaren, fraai versierde trappen en glas-in-loodramen maken *Sijf* de perfecte uitvalsbasis voor koude wintermaanden. Ook op muzikaal gebied is er voor de vaste klantenkring, die naast een handvol studenten voornamelijk bestaat uit yuppen en doorgewinterde kroegtijgers, weinig te klagen. Geen commerciële herrie, maar dj's die de betere blues-, jazz- of soulklassiekers ten gehore brengen. Hoogtepunt – ook letterlijk, aangezien het podium zich op een soort kansel boven de ingang bevindt – is de wekelijks terugkerende 'Behind the curtains'. Relatief onbekende folkartiesten, singer-songwriters en akoestische gitaristen uit alle hoeken van de wereld treden dan op om je, vlak voor de start van een nieuwe week studeren of werken, nog even te verblijden met kwaliteitsmuziek.

Genoeg reden dus om, in plaats van naar de Nieuwe Binnenweg – de straat waar tegenwoordig half Rotterdam gezien wil worden – te gaan, eens een wat minder trendy, oud straatje te proberen. Misschien niet bont en extravagant, maar wel knus en sfeervol. En als je dan alsnog voor de wat ruigere avond gaat, leg in *Sijf* dan op z'n minst een goede bodem. **MvS (foto: MB)**

DE SPIEREN VAN EPKE | LUNCHLEZING

Neuromechanicus Bert Otten ontleedt in deze lunchlezing de mechanica, de spierspanning en de hersenactiviteit van topsporters. Dat Epke

Zonderland een van de allerbeste turners is ter wereld lijkt geen twijfel, maar wat is de wetenschap achter zijn magische 'gouden' oefening?

Woensdag 22 oktober van 12.30 tot 13.30 uur
Collegezaal 1, Erasmus MC

DENKCAFÉ: DE GROTE DROOMSHOW

Bestaat er een ideale hoeveelheid slaap? Hoe kun je je dromen beheersen? Wat gaat er mis als je lijdt aan insomnie? En waarom slapen

we eigenlijk? **Woensdag 22 oktober vanaf 20.00 uur.**
Arminius, Museumpark 3, Rotterdam. € 2,50 / € 5,-

WIE IS DE BESTE SINGER-SONGWRITER?

Spring op het podium en laat je kunsten zien. Dit keer een wedstrijd voor singer-songwriters. Wie is de beste singer-songwriter van de

Erasmus Universiteit? Wil je meedoen? Schrijf je in! Geen zin om te spelen maar wel om te kijken? Kom langs. **Donderdag 23 oktober vanaf 20.00 uur.**
Erasmus Paviljoen

MARKUS GABRIEL | LEZING

'Why the world and man do not exist.' Lezing en debat door en met Markus Gabriel en Henk Oosterling
Maandag 27 oktober van 13.00 tot 14.30 uur. Erasmus Paviljoen

DE VERBODEN WETENSCHAPS-MONOLOGEN | THEATER

Dagelijks worden wetenschappers met de dood bedreigd. Vaak spelen zij een cruciale rol in maatschappelijke veranderingen in hun

eigen land. Maar ook zijn zij door hun activiteiten en uitgesproken mening vaak een doelwit. Via het UAF Scholars at Risk-project vinden deze vervolgte wetenschappers een tijdelijke, veilige werkplek in Nederland of België. **Woensdag 29 oktober vanaf 20.00 uur. Erasmus Paviljoen**

ROTTERDAMS PHILHARMONISCH ORKEST: THE ARTIST | MUZIEK EN FILM

Live-begeleiding bij de film *The Artist* door het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Voor en na de voorstelling kom je helemaal in de stem-

ming met cocktails, jaren 20-muziek en dansworkshops. Koop kaarten in onze webshop

Vrijdag 31 oktober van 18.30 tot 22.00 uur
De Doelen, Schouwburgplein, Rotterdam

> Meer informatie? www.eur.nl/sgerasmus of www.facebook.com/sgrotterdam. Alle programma's zijn gratis toegankelijk tenzij anders vermeld.

PERSONALIA

Berichten voor deze rubriek kunt u sturen naar: erasmusmagazine@em.eur.nl
Nadere informatie?
Bel 010-4081115.

Prof. dr. B. (Bas) Donkers is per 1 oktober 2014 benoemd tot hoogleraar Marketing Research aan de Erasmus School of Economics (ESE). Bas Donkers promoveerde in 2000 in de econometrie aan de Universiteit van Tilburg. Hij is werkzaam bij de sectie Marketing van de capaciteitsgroep Bedrijfseconomie aan de Erasmus School of Economics en is tevens directeur van deze capaciteitsgroep. Bas Donkers is lid van ERIM en van het Tinbergen Instituut en fellow bij Netspar en CentER.

Professor Des Gasper is de nieuwe Research Programme Leader van het Onderzoeksprogramma 'Governance, Globalization and Social Justice' van het ISS. Hij neemt deze rol over van professor Wil Hout, die sinds voorjaar 2014 Deputy Rector for Research Affairs is bij het ISS.

Prof. mr. N.J.H. (Nick) Huls, hoogleraar Rechtssociologie aan de Erasmus School of Law, neemt op vrijdag 24 oktober 2014 om 16.00 uur (Aula) afscheid met zijn afscheidsrede "Rwanda, een rechtsstaat in de mist".

Huls bekleedde het hoogleraarschap aan drie universiteiten. In 1996 werd hij benoemd tot hoogleraar Recht en Techniek aan de TU Delft, in 1997 werd hij hoogleraar Rechtsociologie aan de RU Leiden en in 2000 werd Nick Huls tevens hoogleraar Rechtsociologie aan Erasmus School of Law.

Prof. dr. Pauline Meurs is op 3 oktober benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. De hoogleraar Bestuur van de Gezondheidszorg aan het Instituut Beleid en Management Gezondheidszorg (iBMG) van de Erasmus Universiteit Rotterdam ontving de koninklijke onderscheiding vanwege haar verbindende kwaliteiten, het enthousiasme en de gedrevenheid waarmee zij invulling geeft aan velerlei maatschappelijke,

wetenschappelijke en politiek relevante functies, en de zeer waardevolle bijdragen die ze daarmee levert. Zij heeft een enorme drive om bij te dragen aan een betere gezondheidszorg en zet zich hier op vele manieren voor in.

Prof. dr. Stefano Puntoni is met ingang van 1 september 2014 benoemd tot hoogleraar Marketing, in het bijzonder globalisering in marketing en consumentengedrag, in de Rotterdam School of Management, Erasmus University (RSM). Prof. dr. Stefano Puntoni (1975) is sinds 2005 verbonden aan de RSM.

Professor C.B.M. (Cees) van Riel, Professor of Corporate Communication of the Department of Business-Society Management, Rotterdam School of Management, Erasmus University, is op 26 september benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. In zijn lange carrière als hoogleraar aan de Erasmus Universiteit heeft Van Riel het vakgebied van reputatiemanagement wereldwijd op de kaart gezet en daarmee Ne-

derland een vooraanstaande positie gegeven binnen dit vakgebied.

Erna Suman, die dit jaar cum laude afstudeerde bij de Erasmus School of Law, heeft de Kees Bleichrodt Award 2014 gewonnen. De award werd dit jaar voor het eerst uitgereikt aan een vluchtelingstudent die een uitzonderlijke prestatie heeft geleverd. De jury noemt in haar motivatie ook de sterke focus van Erna op haar school en studie tijdens haar langdurige en moeizame asielprocedure. Erna krijgt een beeldje, gemaakt door de gevluchte kunstenaar Karwan Abdulla uit Irak en een taalcursus, aangeboden door Taleninstituut Regina Coeli in Vught.

COLOFON

Uitgave

EM 04 – 16 oktober 2014
Uitgave
Jaargang 18, 2014-2015
Erasmus Universiteit Rotterdam
ISSN: 0922 – 713x
Oplage: 10.000

Bezoekadres EM

Erasmus Magazine
Gebouw E, kamers ET 41-48
Burg. Oudlaan 50
3062 PA Rotterdam

Postadres

Erasmus Magazine
Postbus 1738
3000 DR Rotterdam

Telefoon / e-mail

010-4081115
erasmusmagazine@em.eur.nl

Em.Online

EM Online bevat actueel nieuws, en Erasmus Magazine verschijnt in zijn geheel ook op de website: www.erasmusmagazine.nl

Redactie

Wieneke Gunneweg, *hoofdredacteur*,
Gert van der Ende, *eindredacteur*
Tim Ficheroux, *redacteur nieuws en web*,
Erik van Rein, *redacteur*,
Daan Rutten, *redacteur*,
Matthijs van Schie, *redacteur*,
José Luijpen, *redactieassistent*

Medewerkers

Fotografie: Ronald van den Heerik, Leven
Willemse, Michel de Groot, Milan Boonstra
Cartoons: Bas van der Schot
Columns: Tim de Mey, Daniël Lambrichts
Teksten: Inge Janse, Britte Kastelein, Anne
Kielman, Geert Maarse, Céline Maessen, Sanne
van der Most, Eric Oosterom, Cherish
Wirabangsa
International Pages: Daniël Boonstra, Kate
Sytnik, Ernest Thiesmeier
Vertalingen: Business Translation Services B.V.

Adverteren

Interne advertenties en EM Lokaal-
advertenties bij Erasmus Magazine:
010-4081115 of erasmusmagazine@em.eur.nl
www.erasmusmagazine.nl/advertenties
Overige advertenties via Bureau van Vliet B.V.,
Zandvoort, tel.: 023-5714745 of
www.bureauvanvliet.com

Vormgeving

Unit20, Yoe San Liem, Maud van Velthoven

Druk

De Bondt, Barendrecht

HOP

Erasmus Magazine is aangesloten bij het
Hoger Onderwijs Persbureau

Redactieraad

Charles Boucher (voorzitter), Brigitte
Hoogendoorn, Pieter Kuijt, Michael Rabbers,
Arthur de Ruiter, Natasha Schön, Marijke de
Vries.

Cover

Unit20.

Volgende editie EM

EM 05 verschijnt op 30 oktober 2014.

© Erasmus Magazine

Auteursrechten voorbehouden. Niets uit deze
uitgave mag zonder schriftelijke toestemming
van de hoofdredacteur overgenomen worden.

ADVERTENTIE

morgen kunt u haar gerust
weer een vraag stellen

Bel de gratis KWF Kanker
Infolijn 0800 - 022 66 22

Iedereen verdient een morgen

KWF
KANKER
BESTRIJDING

EM. INTERNATIONAL NO.04//OCT/2014

Additional activities a must on your CV

Research carried out by Magnet.me shows that working on co-determination for a year or being an active member of a student association or a social club or starting up your own company is an essential feature on your CV. This is because potential employers can then see that you're able to work in a team, you're good at networking and you aren't afraid to voice your opinion.

Magnet.me is a networking site that facilitates direct contact between businesses and students at all stages of their study programmes. Besides confirming the fact that additional activities are definitely important, this research also reveals that students should choose the right programmes, get high marks in their master degrees and do an internship in order to increase their chances of a good job.

This isn't really surprising, since students have been told for years that studying alone isn't enough. But it still wasn't clear whether businesses actually do set such store by all this, as Vincent Karremans of Magnet.me argues when looking back on his own student days: 'I really had no idea at all.' So he's happy that his research - based on criteria used by the 500-odd businesses in the network to select candidates - has been able to confirm students' views on this.

Johan Hazelhof, of the Schaap & Partners legal firm, has been working with Magnet.me since it was set up two years ago. And he considers the most important factors to be high marks - especially in the master programme - and social skills: 'Running an office is running a business, and this includes networking,' he says. He attaches less importance to linguistic skills, because he knows from experience that students only learn to write really well during their internship.

When filtering the study programmes at each university, the research shows that the most popular study programmes among businesses at Erasmus University are Econometrics, Economics and Business Administration, in that order. Other master programmes that businesses prefer are the Finance programmes in Business Administration and Economics. These are popular among all kinds of businesses, not just at financial institutions.

Although there are not many big differences among the various sectors, your choice of study programme is less important if you want to work in the Strategy Consulting sector; only 9% of the businesses in this sector attach importance to the actual study programme. One remarkable fact is that businesses prefer students to get high marks than to graduate early. And this is diametrically opposed to the current education system, where the 'Nominal = Normal' project encourages students to keep up a good speed at all stages of their programme. **LJ**

Law graduate wins refugee award

Erna Suman (25) and her parents fled to the Netherlands when she was ten years old to escape the aftermath of the Balkan War in the 1990s. The Foundation for Refugee Students (UAF), which helps highly qualified refugees, paid Erna a special tribute last weekend because of her outstanding academic achievements. During the UAF graduation party, Erna was presented with the Kees Bleichrodt Award - named for the UAF's director, who died in 2012 - for her 'exceptional performance'. 'I'm proud and honoured that I've been presented with an award named after Kees Bleichrodt', Erna says. 'He was a true champion of human rights and an inspiring person who died much too young.' She will take a Legal English course thanks to the award, in order to improve her skills as a lawyer. **MvS**

University Council indignant about the change of building names

There was surprise in all quarters. Why had the University Council not been informed in advance about the change of building names on Woudestein Campus? The council members summoned the Executive Board to explain the matter on Tuesday, 30 September 2014.

Although board member Straatman was repentant, he initially made the situation somewhat worse when he admitted that the plan had already been in place for four years.

'Four years?' heaved an astounded council. Straatman agreed that the decision-making process could certainly have been handled better. He went on to disclose that although the intention had been expressed four years ago, it required the intervention, two years ago, of a dean and the former rector to get the faculties to actually agree to the names chosen.

In addition, Straatman stated that although the fact that very few buildings are named after women - indeed, only one is named after a woman - is regrettable, the names had to be those of academ-

ics who had been of major significance to the university and who had since passed away. The Executive Board promised that if new names had to be decided on in the future, the council would be informed in advance and, in addition, the names of more women would be put forward as possibilities.

Council member Van Wel pointed out a potential problem: when the buildings were named, had the way in which ICT would have to deal with the matter been taken into account? Straatman reassured those present that there is an ICT affairs project group that is indeed dealing with the matter.

Board member Straatman also promised that the new signs on campus would be 'corrected' to ensure that they point in the right direction. **WG**

Democracy now!

Large crowds in the streets of Hong Kong

Protesters having a break

EUR student in Hong Kong follows protest closely

Massive demonstrations are taking place in Hong Kong calling for more democracy. IBA student Elisa Pasch has been studying at the Chinese University of Hong Kong – the place where it all began – for six months now.

On 22 September thousands of students gathered in the main square of the Chinese University of Hong Kong for a scheduled class boycott. The event had been planned and organised some time back by various student organisations, says Pasch via Skype. “During the first lectures, instructors asked who would be participating in the boycott so that they could take this into account. All of the lectures were even videotaped to allow the demonstrating students to view them later.” Since 28 September the demonstrations have spread throughout the city. “The student organisations are sustaining the protests, but many more Hong Kongers are behind them.”

Although Pasch lives a way out of town and therefore does not see a lot of the protesting, she does notice it every day. “Everyone is talking about it. We receive mail from the university about the demonstrations almost daily.” In the student complex where she lives, the doorposts have been decorated with yellow ribbons, which are a symbol of the student protests, just like the yellow umbrellas. There is a lot of support for the demonstrators from the various faculties. “Alumni from the faculty of law offered their legal assistance after the police violence. The faculty of medicine provided medical assistance and even the psychologists have offered their services.”

At the time of writing, formal negotiations between demonstrators and the Hong Kong authorities are about to begin. Whether this will put an end to the protests likely depends on the outcome. Pasch: “The rumour is that new demonstrations are already being planned at other locations. The tactic is to keep showing up at different places in order to create an element of surprise.” **TF (photography Elisa Pasch)**

The Umbrellas of Democracy

They are young, they are many and they are angry. At the same time they are quite peaceful. They are the “Occupy Central” movement, which started with the occupation of Hong Kong government buildings around 26 September.

Using umbrellas to protect themselves from the pepper spray used by the police, the movement grew rapidly, occupying several central areas in Hong Kong.

The goals of the protesters are clear: Free universal elections of the “Chief Executive”, the city’s head of state. Although the Chinese government had previously stated that free universal elections would be held in 2017, all candidates still have to be appointed by the Communist Party on the mainland. Christine Fong, who recently graduated from her Master’s program in Psychology at RSM, was born and raised in Hong Kong. For her the situation is clear: “People are not just protesting because of a single event. They feel that democracy is being taken away from them bit by bit by the Chinese mainland government.”

Despite the slow fading of the protests, Christine believes that these will not be the last ones to take place. “These are the biggest protests since my birth. So I think they can be seen as a turning point in our political awareness. Before them many people in Hong Kong were quite uninterested in democratic issues. This has changed.” Meanwhile, students from Hong Kong have organised a support rally in The Hague. Among them were EUR students, as Christine tells us. Most of them were exchange students, who raised banners and shouted slogans in front of the Chinese Embassy. Coe Li, a second year IBA student from Hong Kong reports that her friends from secondary school and some of her family members have joined the protests. They feel that the violence

Camping protesters

used by the police is excessive, as the protesters were peaceful.

“There are people hired by the government to make the protesters look bad. This was uncovered by WhatsApp messages offering people around EUR 100 for engaging in violent behaviour.”

While student leaders are supposed to have a public debate with government officials on 10 September, Christine is not very optimistic about the results: “I do not think that the Chinese government will agree to more democracy. If they would do that, cities like Macau would start to demand the same rights. And that is something the Communist Party really wants to avoid.” **ET**

THINGS TO DO IN ROTTERDAM

text Céline Maessen

MARKET HALL

Rotterdam now has an additional architectural gem: the new market hall. The colourful wall painting is the main eye-catcher in this huge covered hall. But public opinion is divided: some people think it's fantastic, while others aren't at all keen. There are hundreds of stalls inside where you can enjoy freshly caught fish and sample delicious Spanish ham or Italian ice cream. You can take the products for sale home with you, or you can enjoy them at one of the many restaurants.

Venue: Ds. Jan Scharpstraat 298.

FUTURE OF FASHION

Come and visit the exhibition entitled 'The Future of Fashion is Now' at Museum Boijmans Van Beuningen, where 50 well-known fashion designers let their imagination run riot on the question of what future fashions will look like. Many designers consider sustainability to be an important theme: Carole Collet, for instance, experiments with lace patterns grown from strawberry plants. And the digital age has not been forgotten either. Designer Pauline van Dongen has created a jacket with a built-in solar recharge option for smartphones.

Venue and Dates: Museum Boijmans Van Beuningen, from 11 October to 18 January inclusive. Tickets cost EUR 9.50.

SONGBIRD

Songbird is Rotterdam's singer-songwriter festival in which famous singer-songwriters and emerging talent meet in De Doelen. This festival lasts for two days, and the really big names - including Racoon and the dynamic Gabriel Rios - will be performing in three different halls on the Saturday. And you can go on a musical voyage of discovery in no fewer than six halls on the Sunday, when well-known artists like Dotan (of 'Home' fame) will be alternating with less well-known, up-and-coming musicians. Tickets for this festival are always sold out early on, so please make sure you don't leave it too late to get them.

Venue and Dates: De Doelen, Saturday 22 November and Sunday 23 November. Tickets cost EUR 34. Info: www.songbird-festival.nl

HALLOWEEN

You can join in these creepy traditional celebrations right here in Rotterdam on 31 October. The evening will start off in style with a Zombie Walk, so you can really go to town with the grease paint. Just paint your face chalk-white, add a couple of gory head wounds and blacken your eyes for a terrifying effect. But no need to worry if you aren't very good at make-up, as professional make-up artists all over the city will paint your face for 10 euros before the celebrations start. This walk is followed by a number of gruesome get-togethers in Rotown, WORM and De Vibes.

Date and Time: 31 October from 19:00 onwards. Info: www.tocado.com

GOING DUTCH

Name:

Viki Rusyn

Nationality:

I was born in a little town in western Ukraine but moved to Germany when I was 6 years old. I then lived in the USA for a while, but returned to Germany to finish my Abitur. I have dual nationality - Ukrainian and German.

Age: 20 years

What do you study:

I'm in my first year studying "Communication and Media".

Why in Rotterdam:

I wanted to do an English study in an international environment. My dream is to work with media later on. When I found the study online, I thought: "Wow, that's exactly what I want to do!"

What do you want to become:

I want to work with film. I also write my own movies in my free time. The scripts are stories in the style of "Forrest Gump" or "Pursuit of Happiness". Plots that play with the element of passing time.

Who are your heroes:

Marie Angelou, Martin Luther King and Nicolas Wujicic. Nicolas Wujicic is a motivational speaker. But he was born without limbs. He's the happiest person I've ever seen. He teaches you how to live life happily. That it doesn't matter how hard it is, but that you can make your own life the best life ever. Look him up, he's really awesome!

What are your hobbies:

My hobbies are probably quite similar to anyone who is 20 years old and a college student. Going out with friends, spending relaxing evenings, watching television shows wearing pyjamas. And I write film scripts and work out. Last month I also started kickboxing, which is awesome.

Where do you picture yourself in 5 years from now:

Hopefully doing an internship or working abroad in a nice international company. To be honest, I've lived in many places and so far the Netherlands is the best of them all. You feel really welcome here no matter who you are, what kind of person you love or whatever your individuality is. Everything seems to be accepted here. So I can see myself staying here for a while.

What is your most memorable moment:

I slept on a volcano to escape a tsunami. I was in Hawaii at the time when the big earthquake shook Japan in 2011. Since both islands are pretty close and earthquakes cause tsunamis, it was announced that a huge wave would hit

Honolulu. So we went to the highest point of the island to hide. We stayed there the whole night. In the end, it only hit the other side of the island, but we were safe nonetheless.

Favourite food:

Mangos. They have them at the market, so I always buy two boxes of 15 mangos and eat them every day.

What do you do in the weekends:

I like going on short city trips. As everything is pretty close by, you can just go to Amsterdam or meet friends in The Hague. I also like visiting my family in Germany. That's a pretty doable trip, as they live in Aachen.

Clubbing or pub crawl:

Pub crawl, definitely. It gives you the opportunity to at least talk to people. Clubs are just too hot, too messy and too crowded.

Pumps or sneakers:

Sneakers. I don't wear pumps, they're awful. Walking in heels is horrible.

Ernest Thiesmeier

**DANIËL
LAMBRICHTS**

BRIEF

In de woonkamer van het studentenhuus waar ik woon, prijkt een brief van onze overbuurvrouw aan de muur. Hij is al een aantal jaren oud en gericht aan de vorige bewoners van ons huis. In de brief doet de buurvrouw tot in de details haar beklag over wat er die avond voor haar en onze deur gebeurde. Zo hadden de heren in kwestie vanuit de deuropening naar buiten staan plassen. En terwijl ze hun blazen aan het legen waren op de stoep, verstoorden zij met hun 'studentenvocabulaire' ook nog eens de serene rust in het stille straatje. Het gebral zou abrupt zijn verstomd toen er plots dames door de straat fietsten. Dat was namelijk aanleiding voor de heren om hun bovenkleding uit te trekken en joelend achter het vrouwelijk schoon aan te rennen.

Eerst, zo staat er geschreven, was ze van plan om bij het aanbreken van de dag aan te bellen om een hartig woordje met de jongens te spreken. Maar, omdat ze zelf ook student was geweest, had ze besloten het bij een brief te houden. Dat ze desalniettemin serieus was over de zaak, bleek uit het dreigement dat bij herhaling van iets soortgelijks een belletje naar de politie gauw gemaakt was. Daar is het gelukkig nooit van gekomen. En met de heren studenten in kwestie is het uiteindelijk ook prima afgelopen. Dat bleek toen ze laatst ons huis aandedden voor een oud-huisge-notendiner.

Inmiddels zijn ze aan hun opleiding tot medisch specialist begonnen en met het vrouwelijk schoon zit het bij de meesten ook wel snor. Als we het tijdens het diner over de brief hebben en er herinneringen worden opgehaald aan hun tijd samen, kijken ze elkaar met een grote grijns aan. Ze zijn het erover eens: tijdens je studententijd moet je nog voor even van een hoop vrijheid genieten en daar hoort ook dit soort kattenkwaad bij. Als bewijs en stille getuige laten we de brief dan ook op zijn eervolle plekje hangen.

Daniël Lambrichts is geneeskundestudent

DIT BEN IK

De stijl van Jan de Jong (23)

Student tweedejaars geschiedenis

Stijl? "Ik koop weleens kleren, maar meestal draag ik gebruikte kleding die ik krijg van mensen. Zoals deze broek van Lee, die was van mijn vader en het T-shirt heb ik ook gekregen. Kleding moet voor mij functioneel zijn, in de winter moet het warm zijn en het moet lekker zitten. Maar welke kleur mijn kleding is, maakt me niks uit. Ik leen maximaal bij DUO maar waar mijn geld naartoe gaat, weet ik niet. Ik denk aan shag, huur en bier."

Studentenleven. "Vroeger studeerde ik geschiedenis in Leiden. In die tijd rookte ik veel wiet. Ik werd er erg lui van en mijn gedachten werden wazig. Ik vergat ook belangrijke dingen, zoals tentamens. Ik stopte met studeren en ging bij mijn ouders in Zwijndrecht wonen. Daar ben ik gestopt met blowen en vond ik een baantje als vuilnisman. Het was een leuke tijd. De eerste dag op de vuilwagen dacht ik dat ik nooit aan de geur zou kunnen wennen, maar uiteindelijk went dus echt alles. Na een jaar ben ik weer gaan studeren, aan de EUR."

Rockstar. "Ik drum al jaren en speel momenteel in de band *Gita Buhari & Blackout Orchestra*. We maken soul, jazz en funk. We schrijven negen van de tien nummers die we spelen zelf, soms spelen we een goede cover tussen-door. Twee weken geleden speelde we in de Vibes en we stonden laatst op *Swan Market* te spelen. Gita is een heel goede zangeres, ze staat ook op het *Songbird* festival in de Doelen. Helaas wordt het een akoestisch concert dus ik ben er niet bij."

Naastenliefde. "Met muziek maken geld kunnen verdienen, lijkt me leuk, maar ik wil ook iets voor anderen betekenen. Op welke manier maakt me niet uit: van poffertjes uitdelen aan ouderen tot waterputten graven in Afrika. Ik ben kerkelijk opgevoed. Ooit ben ik met twee vrienden van Rotterdam naar Zwijndrecht gelopen. We hebben die nacht buiten voor de kerk geslapen om de volgende morgen geld in te zamelen voor daklozen. De week daarna hebben we dat nog eens gedaan. Ik wilde weten hoe het was om op straat te slapen voordat ik geld ging inzamelen. Want waarom zou je geld inzamelen voor iets dat misschien helemaal niet zo zielig is als je denkt? Maar het was niet leuk: het was koud en de grond was hard. Gelukkig gaven de mensen gul voor ons project." **CM (fotografie: RvdH)**

Kleding Jan

Broek: Gekregen van mijn vader

T-shirt: Gekregen van mijn zus

Vest: New Yorker, denk ik.

Slippers: Koopjesshop € 6,-

"Deze komkommer is voor mij een voorbeeld van de mechanische inkadering van organische units. Alles wordt door de mens ingedeeld in kaders en stereotypen, maar wat heeft het voor zin?"

"Toen ik tien was, heb ik een tijdje orgel gespeeld, maar uiteindelijk werd het toch drumles."

"Ik heb geen smartphone, dus ik heb altijd een pen bij me om dingen op te schrijven. Eens in de zoveel tijd zoek ik alle briefjes en bierviltjes uit als ik opruim."

"In het gras liggen met bier en shag en praten over de maatschappij vind ik een leuke bezigheid."